

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/581**z dnia 9 kwietnia 2021 r.****w sprawie obrazów sytuacji europejskiego systemu nadzorowania granic (EUROSUR)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2019/1896 obrazy sytuacji zdefiniowano jako zgrupowanie danych georeferencyjnych przedstawionych w czasie zbliżonym do rzeczywistego oraz informacji pochodzących od różnych organów, z różnych czujników, platform oraz z innych źródeł, które to informacje są przekazywane zabezpieczonymi kanałami komunikacyjnymi i informacyjnymi oraz mogą być przetwarzane i w sposób wybiórczy wyświetlane i przekazywane innym odpowiednim organom w celu uzyskania znajomości sytuacji i wspierania zdolności reagowania na granicach zewnętrznych, wzdłuż tych granic lub w ich pobliżu oraz w strefie przedgranicznej. Definicja ta stanowi rozwinięcie pojęcia pierwotnie określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1052/2013 ⁽²⁾, odzwierciedlającym podejście większej „koncentracji na danych” umożliwiające użytkownikom wybranie odpowiedniej prezentacji graficznej i interfejsu użytkownika w zależności od sytuacji operacyjnej oraz ich potrzeb w zakresie dowodzenia i kontroli.
- (2) W rozporządzeniu (UE) 2019/1896 przewidziano utworzenie krajowych obrazów sytuacji, europejskiego obrazu sytuacji oraz szczególnych obrazów sytuacji, które należy opracować poprzez zbieranie, ocenianie, zestawianie, analizowanie, interpretowanie, generowanie, wizualizowanie i rozpowszechnianie informacji. Obrazy sytuacji mają składać się z trzech osobnych warstw informacyjnych, mianowicie warstwy zdarzeniowej, warstwy operacyjnej i warstwy analitycznej.
- (3) Konieczne jest określenie szczegółów każdej warstwy informacyjnej obrazów sytuacji oraz zasad tworzenia szczególnych obrazów sytuacji. Ponadto niezbędne jest określenie rodzaju przekazywanych informacji oraz procesów regulujących przekazywanie takich informacji, a także mechanizmów zapewnienia kontroli jakości. Aby zagwarantować skoordynowane podejście poprawiające wymianę informacji, należy określić i znormalizować zgłaszanie w europejskim systemie nadzorowania granic („EUROSUR”).
- (4) W celu zapewnienia, aby warstwy zdarzeniowe obrazów sytuacji były wystarczająco kompleksowe i szczegółowe, krajowe ośrodki koordynacji i w stosownych przypadkach Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej („Agencja”) oraz międzynarodowe ośrodki koordynacji powinny terminowo dokonywać zgłoszeń dotyczących zdarzeń, które prawdopodobnie mogą mieć wpływ na granicę zewnętrzną.
- (5) Zgłaszanie zdarzeń za pomocą wskaźników oraz w postaci zgłoszeń pojedynczych zdarzeń wzajemnie się uzupełniają. Wskaźniki pomagają ocenić ogólne zmiany na odcinku granicy i przyczyniają się do poprawy znajomości sytuacji, natomiast zgłoszenia pojedynczych zdarzeń są powiązane z reakcją na dane zdarzenie we właściwym czasie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1052/2013 z dnia 22 października 2013 r. ustanawiające europejski system nadzorowania granic (EUROSUR) (Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 11).

- (6) Zgłoszenia pojedynczych zdarzeń mogą wymagać natychmiastowego działania. W związku z tym musi istnieć możliwość zgłaszania pojedynczych zdarzeń we właściwym czasie, aby umożliwić odpowiednio szybką reakcję na takie zdarzenia. Wstępne zgłoszenie należy przesłać niezwłocznie po wykryciu zdarzenia i wyświetlić w odpowiednich obrazach sytuacji. Aby zapobiec opóźnieniu, które mogłoby zmniejszyć zdolność do szybkiej reakcji, proces walidacji powinien umożliwiać przesłanie zgłoszenia po częściowej walidacji.
- (7) Jednocześnie wydawanie zgłoszeń w takich okolicznościach może prowadzić do fałszywych alarmów. Wytwórca i właściciel obrazu sytuacji powinien ocenić i wskazać poziom ufności w zgłoszeniach i zdarzeniach wyświetlanych w obrazie sytuacji. Do pierwszego zgłoszenia należy dołączyć inne zgłoszenia uzupełniające, gdy tylko dodatkowe informacje staną się dostępne.
- (8) Zgłaszanie zdarzeń w EUROSUR-ze związanych z przestępstwami i przestępczością przeciwko wiarygodności dokumentów będzie stanowić uzupełnienie obowiązków sprawozdawczych przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/493 ⁽³⁾ w ramach systemu „Fałszywe i Autentyczne Dokumenty Online” (FADO).
- (9) Zgłaszanie pojedynczych zdarzeń obejmujących transgraniczne przemieszczanie towarów i powiązany z nim nielegalny handel zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie powinno mieć wpływu na istniejące obowiązki sprawozdawcze, ograniczenia ani kompetencje dotyczące obszaru celnego, a także na systematyczną sprawozdawczość w zakresie kontroli, w szczególności w systemie kontroli importu 2 w ramach UKC („ICS2”) na podstawie art. 186 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁴⁾ czy wymianę informacji o ryzyku w systemie zarządzania ryzykiem celnym („CRMS”) na podstawie art. 86 tego samego rozporządzenia oraz w systemie informacji celnej („CIS”) utworzonym na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 ⁽⁵⁾. Nie powinno ono także powielać ustanowionych mechanizmów realizowanych przez państwa członkowskie w związku ze sprawami celnymi i kwestiami dotyczącymi działalności organów celnych. Stosowne informacje, jeżeli są dostępne, można by uzyskać z istniejących źródeł Komisji.
- (10) Jeżeli chodzi o warstwę operacyjną obrazów sytuacji, aby zapewnić wystarczająco kompleksowy przegląd, właściciel obrazów sytuacji powinien otrzymywać sprawozdania na temat środków własnych państw członkowskich, zgłoszenia planów operacyjnych, jak również zgłoszenia informacji środowiskowych, w tym w szczególności informacji meteorologicznych i oceanograficznych. W sytuacji, w której poziomy ryzyka na odcinkach granicy są wysokie lub krytyczne, konieczność koordynacji wymaga szczegółowej sprawozdawczości na temat planów operacyjnych, aby lepiej przewidzieć reakcję poszczególnych zaangażowanych organów.
- (11) Sprawozdawczość operacyjną, która ma być prowadzona w ramach wspólnej operacji na granicy lub szybkiej interwencji na granicy, należy opisać w planach operacyjnych każdej wspólnej operacji na granicy lub szybkiej interwencji na granicy.
- (12) Jeżeli chodzi o warstwę analityczną obrazów sytuacji, właściciel obrazów sytuacji powinien stworzyć warstwę analityczną na podstawie sprawozdań z analizy ryzyka. Celem tych sprawozdań jest lepsze zrozumienie zdarzeń na granicy zewnętrznej, co może ułatwić przewidywanie tendencji, planowanie i przeprowadzanie operacji z zakresu kontroli granicznej, a także strategicznej analizy ryzyka. Metodyki związane ze sprawozdawczością dotyczącą analizy ryzyka oraz przypisanie poziomów ufności powinny opierać się na wspólnym zintegrowanym modelu analizy ryzyka (CIRAM).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/493 z dnia 30 marca 2020 r. w sprawie systemu „Fałszywe i Autentyczne Dokumenty Online” (FADO) oraz uchylecia wspólnego działania Rady 98/700/WSiSW (Dz.U. L 107 z 6.4.2020, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

- (13) Aby zapewnić spójność i ułatwić wymianę informacji, jednocześnie utrzymując bezpieczeństwo, Agencja powinna zintegrować i rozwinąć swoje różne sieci i narzędzia analizy ryzyka w ramach EUROSUR-u, takie jak sieć analiz ryzyka Fronteksu (FRAN), sieć analiz ryzyka w sprawie przestępstw przeciwko wiarygodności europejskich dokumentów (EDF-RAN) lub sieć analizy ryzyka wspólnoty wywiadu morskiego (MIC-RAN).
- (14) Sprawozdawczość w EUROSUR-ze powinna uwzględniać specyfikę niektórych działań z zakresu kontroli granicznej, takich jak ochrona granic powietrznych lub morskich, ale także szczególnie charakter pewnych powiązanych zdarzeń, w tym wtórnego przemieszczania się lub działań poszukiwawczo-ratowniczych. Zgłaszanie takich informacji przyczynia się do tworzenia europejskiego obrazu sytuacji, w tym analizy ryzyka i przypisania poziomów ryzyka. Ponadto zgłaszanie operacji poszukiwawczo-ratowniczych dotyczących migrantów, prowadzonych zarówno na lądzie, jak i na morzu, powinno przyczyniać się do zagwarantowania ochrony migrantom i ratowania ich życia.
- (15) Właściciel obrazu sytuacji powinien zarządzać tym obrazem, tak aby zagwarantować jasne zrozumienie sytuacji na każdym odcinku granicy zewnętrznej i w każdym obszarze odpowiedzialności oraz aby wesprzeć zdolności przeprowadzania analizy ryzyka i zdolności reagowania na odpowiednim poziomie.
- (16) Tworząc szczególne obrazy sytuacji we współpracy ze stronami trzecimi EUROSUR-u, państwa członkowskie i Agencja powinny przestrzegać operacyjnych standardów wymiany informacji opracowanych przez Agencję.
- (17) Konieczne jest określenie obowiązków operacyjnych dotyczących zgłaszania oraz utrzymania obrazów sytuacji w odniesieniu do obowiązków technicznych w zakresie obsługi i utrzymania poszczególnych systemów i sieci technicznych, które wspomagają przetwarzanie informacji w EUROSUR-ze.
- (18) Aby zapewnić określenie obowiązków operacyjnych związanych z technicznym wdrożeniem EUROSUR-u w wystarczająco dokładny sposób, niezbędne jest zidentyfikowanie elementów technicznych EUROSUR-u. Na potrzeby zarządzania znaczną ilością przetwarzanych informacji i ograniczenia obciążenia pracą operatorów, należy zautomatyzować wymianę informacji w ramach EUROSUR-u. Państwa członkowskie i Agencja powinny opracować interfejsy techniczne służące ułatwieniu połączeń maszyna-maszyna oraz korzystać z narzędzi wspomagających podejmowanie decyzji, aby wspierać operatorów EUROSUR-u w wykonywaniu ich zadań.
- (19) Określając format zgłoszeń dotyczących statków będących przedmiotem zainteresowania w ramach standardów technicznych wymiany informacji, Agencja – w ścisłej współpracy z właściwymi organami krajowymi – powinna wykorzystać formaty uzgodnione na szczeblu międzynarodowym wynikające ze stosownego prawodawstwa międzynarodowego, w tym przede wszystkim z Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, zwyczajowego prawa morskiego oraz instrumentów opracowanych w szczególności przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO), a także ich wersje przewidzianych w krajowym porządku prawnym państw bandery.
- (20) Określając format zgłoszeń dotyczących statków powietrznych będących przedmiotem zainteresowania w ramach standardów technicznych wymiany informacji, Agencja – w ścisłej współpracy z właściwymi organami krajowymi – powinna dążyć do wykorzystania formatów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym, takich jak formaty określone przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).
- (21) Bezpieczeństwo danych w EUROSUR-ze ma na celu zapewnienia autentyczności, dostępności, integralności, poufności i niezaprzeczalności zgłoszeń oraz wszelkich innych danych i informacji przetwarzanych w EUROSUR-ze.
- (22) Bezpieczeństwo danych elementów technicznych EUROSUR-u odpowiada zdolności elementów technicznych do wykrycia i powstrzymania – na dowolnym poziomie ufności – każdego działania zagrażającego bezpieczeństwu przetwarzanych danych i informacji lub powiązanych usług zapewnianych przez te sieci i systemy informatyczne lub dostępnych za ich pośrednictwem.
- (23) Odpowiedzialność za bezpieczeństwo danych w EUROSUR-ze ponoszą wspólnie państwa członkowskie i Agencja.

- (24) Zagrożenia dla cyberbezpieczeństwa nieustannie się zmieniają i obecnie są coraz bardziej przystępne dla siatek przestępczych i terrorystycznych pod względem kosztów. EUROSUR powinien zapewniać odpowiednią i jednolitą ochronę przed zagrożeniami dla cyberbezpieczeństwa zarówno na poziomie unijnym, jak i na poziomie krajowym. EUROSUR stanowi ramy wymiany informacji obejmujące różne poziomy klauzuli tajności. Wdrażając elementy techniczne EUROSUR-u, właściwe organy krajowe i Agencja powinny zapewnić każdemu użytkownikowi odpowiedni dostęp do istotnych informacji odpowiadających jego poziomowi akredytacji i jego wiedzy koniecznej.
- (25) Wdrażając sieć komunikacyjną do poziomu „Confidential EU”, Agencja powinna zapewnić tymczasowe rozwiązanie w odniesieniu do tych elementów krajowych, które wciąż byłyby akredytowane jedynie do poziomu „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” lub do równoważnych krajowych poziomów klauzuli tajności.
- (26) W ramach przepisów w zakresie bezpieczeństwa danych w EUROSUR-ze i w celu zapewnienia odpowiedniej procedury akredytacji, w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się Wspólną Radę ds. Akredytacji Bezpieczeństwa („Rada ds. Akredytacji”) funkcjonującą w obrębie Agencji. Zgodnie z przepisami decyzji Komisji (UE, Euratom) 2015/444 ⁽⁶⁾ ustanowienie takiej Rady jest konieczne w przypadku EUROSUR-u, ponieważ składa się on z kilku wzajemnie połączonych systemów angażujących kilka stron.
- (27) Rada ds. Akredytacji jest niezależnym organem technicznym, który nie ma wpływu na funkcje zarządu Agencji.
- (28) Zgodnie z zasadą pomocniczości, decyzje dotyczące akredytacji bezpieczeństwa – po przeprowadzeniu procesów określonych w strategii akredytacji bezpieczeństwa – powinny opierać się na lokalnych decyzjach dotyczących akredytacji bezpieczeństwa podejmowanych przez odpowiednie krajowe organy państw członkowskich zajmujące się akredytacją bezpieczeństwa.
- (29) Aby Rada ds. Akredytacji wykonywała wszystkie swoje działania szybko i skutecznie, powinna móc ustanawiać stosowne organy podlegające jej i działające na jej polecenie. W związku z tym powinna ona powołać radę, która będzie jej pomagać w przygotowywaniu decyzji.
- (30) Działania akredytacyjne w zakresie bezpieczeństwa powinny być koordynowane z pracą organów odpowiedzialnych za zarządzanie systemami oraz innych odpowiednich jednostek odpowiedzialnych za wdrażanie wymogów w zakresie bezpieczeństwa.
- (31) Ze względu na specyficzny charakter i złożoność EUROSUR-u niezbędne jest prowadzenie działań akredytacyjnych w zakresie bezpieczeństwa w kontekście zbiorowej odpowiedzialności za bezpieczeństwo Unii i państw członkowskich poprzez podejmowanie starań na rzecz osiągnięcia konsensusu i poprzez angażowanie wszystkich stron, w których interesie leży bezpieczeństwo, oraz odpowiedzialności za stałe monitorowanie zagrożeń. Niezbędne jest również, aby działania techniczne związane z akredytacjami bezpieczeństwa powierzone były specjalistom posiadającym odpowiednie kwalifikacje do akredytacji złożonych systemów i poświadczenie bezpieczeństwa osobowego na odpowiednim poziomie.
- (32) W celu zagwarantowania, aby Rada ds. Akredytacji była w stanie realizować swoje zadania, należy również zapewnić, aby państwa członkowskie dostarczały jej wszelkie niezbędne dokumenty, udzielały właściwie upoważnionym osobom dostępu do informacji niejawnych w ramach EUROSUR-u i systemów wspomagających (w tym sieci komunikacyjnej) oraz do wszelkich obszarów podlegających ich jurysdykcji, a także aby były odpowiedzialne na poziomie lokalnym za akredytację bezpieczeństwa obszarów znajdujących się na ich terytorium.
- (33) Chociaż bezpośredni dostęp do systemu krajowego jest wyłączną prerogatywą określonego państwa członkowskiego, pracownicy Agencji mogą ewentualnie uzyskać w ramach EUROSUR-u bezpośredni dostęp do systemów krajowych na potrzeby udzielenia organom krajowym pomocy w wykonywaniu ich zadań.
- (34) Przepisy w zakresie bezpieczeństwa danych w zewnętrznych elementach EUROSUR-u powinny stanowić część postanowień dotyczących EUROSUR-u określonych w odnośnych porozumieniach roboczych i wzorach umowy o statusie. Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczyła w przyjęciu rozporządzenia Parla-

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

mentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 ⁽⁷⁾ i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Jednak ze względu na to, że rozporządzenie (UE) 2019/817 opiera się na dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania powiadomiła w dniu 31 października 2019 r. o swojej decyzji w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) 2019/817 do swojego prawa krajowego.

- (35) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽⁸⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (36) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁹⁾.
- (37) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽¹⁰⁾.
- (38) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽¹¹⁾.
- (39) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się:

- a) przepisy w zakresie dokonywania zgłoszeń w EUROSUR-ze, w tym rodzaju informacji, które należy przekazać, oraz terminy dokonywania zgłoszeń;
- b) szczegóły warstw informacyjnych obrazów sytuacji;

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽¹¹⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

- c) sposoby tworzenia szczególnych obrazów sytuacji;
- d) obowiązki związane ze zgłaszaniem, zarządzaniem obrazami sytuacji oraz dotyczące obsługi i utrzymania poszczególnych systemów i sieci technicznych, które wspomagają EUROSUR;
- e) przepisy w zakresie bezpieczeństwa danych i przepisy o ochronie danych w EUROSUR-ze;
- f) mechanizmy zapewnienia kontroli jakości.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wymiany informacji i współpracy do celów EUROSUR-u, w tym znajomości sytuacji, analizy ryzyka oraz wspierania planowania i przeprowadzania operacji z zakresu kontroli granicznej.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „zdarzenie” oznacza sytuację, która może mieć wpływ na granice zewnętrzne pod względem migracji, przestępczości transgranicznej lub ochrony migrantów i ratowania ich życia, włączając w to incydenty na granicy, bądź może mieć wpływ na funkcjonowanie EUROSUR-u, w tym wszelkich jego elementów technicznych;
- 2) „zarządzanie obrazem sytuacji” oznacza utworzenie obrazu sytuacji i utrzymywanie go oraz przetwarzanie wszystkich zawartych w nim informacji;
- 3) „właściciel” oznacza podmiot, agencję lub organ zarządzający obrazem sytuacji i odpowiednimi zgłoszeniami;
- 4) „przetwarzanie” oznacza każde działanie wykonane na danych i metadanych oraz informacjach zawartych w zgłoszeniu, niezależnie od tego, czy są to działania zautomatyzowane czy nie, w tym gromadzenie, rejestrowanie, porządkowanie, strukturyzowanie, przechowywanie, zmienianie, konsultowanie, wykorzystywanie, przekazywanie, publikowanie, łączenie, usuwanie, obniżanie klauzuli tajności oraz niszczenie tych danych i metadanych;
- 5) „wskaźnik” oznacza miarę lub wartość odnoszącą się do zdarzeń lub zadań opisujących sytuację na granicach zewnętrznych, która przyczynia się do znajomości sytuacji i analizy ryzyka oraz wspiera zdolności reagowania;
- 6) „wskaźnik techniczny” oznacza miarę lub wartość odnoszącą się do zdarzeń lub zadań, która przyczynia się do znajomości sytuacji i analizy ryzyka związanych z funkcjonowaniem EUROSUR-u lub wspiera odpowiednie zdolności reagowania;
- 7) „morski ratowniczy ośrodek koordynacyjny” oznacza jednostkę odpowiedzialną za przyczynianie się do sprawnej organizacji służb poszukiwania i ratownictwa oraz za koordynację prowadzenia akcji poszukiwawczych i ratowniczych w rejonie poszukiwań i ratownictwa, o której mowa w Międzynarodowej konwencji o poszukiwaniu i ratownictwie morskim;
- 8) „lot zewnętrzny” oznacza lot załogowego lub bezzałogowego statku powietrznego i jego pasażerów lub ładunku na terytorium państw członkowskich lub z tego terytorium, niebędący lotem wewnętrznym zgodnie z definicją w art. 2 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ⁽¹²⁾;
- 9) „międzynarodowy ośrodek koordynacji” oznacza strukturę koordynacyjną ustanowioną na potrzeby koordynowania wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicach zewnętrznych;
- 10) „lista ostrzegawcza” oznacza wykaz podejrzanych podmiotów, środków, zachowań lub profili sporządzony na podstawie analizy ryzyka w celu ukierunkowania zdolności wykrywania i przeprowadzania analizy ryzyka Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uruchomienia właściwych zdolności reagowania;

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

- 11) „elementy techniczne” oznaczają systemy i sieci wykorzystywane do celów EUROSUR-u, w tym infrastrukturę, organizację, pracowników i zasoby informatyczne niezbędne do jego wspomaganie;
- 12) „ułatwianie” oznacza ułatwianie nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu określone w dyrektywie Rady 2002/90/WE⁽¹³⁾;
- 13) „odmowa wjazdu” oznacza decyzję o odmowie wjazdu wydaną obywatelowi państwa trzeciego na granicach zewnętrznych zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2016/399, który nie spełnia wszystkich warunków wjazdu ustanowionych w art. 6 ust. 1 i który nie należy do żadnej z kategorii osób, o których mowa w art. 6 ust. 5 tego rozporządzenia oraz któremu wydano standardowy formularz odmowy zgodnie z załącznikiem V do kodeksu granicznego Schengen;
- 14) „handel ludźmi” oznacza przestępstwo, o którym mowa w art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE⁽¹⁴⁾;
- 15) „akredytacja bezpieczeństwa” oznacza formalne upoważnienie i zezwolenie przyznane systemowi lub sieci EUROSUR-u przez organ ds. akredytacji bezpieczeństwa (SAA) na przetwarzanie danych EUROSUR-u w środowisku operacyjnym tego systemu w następstwie formalnego zatwierdzenia planu bezpieczeństwa i jego prawidłowego wdrożenia;
- 16) „status operacyjny” oznacza zdolność środka, jednostki, systemu lub ośrodka do wykonywania swoich funkcji operacyjnych określanych jako „w pełni operacyjny”, „o ograniczonych funkcjach operacyjnych” lub „nieдоступny”;
- 17) „podwarstwa” oznacza warstwę informacji pod warstwą zdarzeniową, warstwę operacyjną lub warstwę analizy ryzyka obrazu sytuacji.

ROZDZIAŁ I

ZASADY ZGŁASZANIA W EUROSUR-ZE

SEKCJA 1

Zasady ogólne

Artykuł 4

Zgłoszenia w EUROSUR-ze

1. Zgłoszenia są przekazywane między co najmniej dwoma podmiotami, jednostkami, organami lub agencjami do celów przyczynienia się do utworzenia poszczególnych obrazów sytuacji, wniesienia wkładu do analizy ryzyka lub wsparcia zdolności reagowania.
2. Zgłoszenia składają się z:
 - a) danych zawierających podstawowe informacje;
 - b) metadanych zawierających dodatkowe informacje pomagających zrozumieć zbiór danych w szerszym kontekście i wspomagających ich przetwarzanie w EUROSUR-ze.
3. Zgłoszenia mogą przybrać formę:
 - a) wskaźników, o których mowa w art. 8;
 - b) zgłoszeń pojedynczych zdarzeń, o których mowa w art. 9;
 - c) sprawozdań na temat środków własnych, o których mowa w art. 10;
 - d) zgłoszeń planów operacyjnych, o których mowa w art. 11;
 - e) zgłoszeń informacji środowiskowych, o których mowa w art. 12;

⁽¹³⁾ Dyrektywa Rady 2002/90/WE z dnia 28 listopada 2002 r. definiująca ułatwianie nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu (Dz.U. L 328 z 5.12.2002, s. 17).

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW (Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1).

- f) sprawozdań z analizy ryzyka, o których mowa w art. 13;
- g) wniosków o przekazanie informacji, o których mowa w art. 14;
- h) list ostrzegawczych, o których mowa w art. 15.

Artykuł 5

Role pełnione w procesie zgłaszania

1. Krajowe ośrodki koordynacji, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej („Agencja”) lub podmioty zarządzające szczególnymi obrazami sytuacji, zwane „wytwórcami zgłoszeń”, przekazują zgłoszenia w EUROSUR-ze.
2. Właściciele obrazów sytuacji, zwani „właścicielami”, są odbiorcami zgłoszenia odpowiedzialnymi za jego przetwarzanie zgodnie z obowiązującymi przepisami.
3. Zgłoszenia w EUROSUR-ze mogą pochodzić ze źródeł krajowych, o których mowa w art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1896, lub ze źródeł własnych Agencji.

Artykuł 6

Powiązania

1. Jeżeli wytwórca zgłoszenia ustali związek między zgłoszeniami lub między zgłoszeniem a innymi elementami obrazu sytuacji, który to związek może ułatwić zrozumienie ogólnej sytuacji i ogólnego kontekstu, ma obowiązek powiązać to zgłoszenie ze stosownymi elementami.
2. Właściciel obrazu sytuacji może dodawać lub zmieniać powiązania odnoszące się do obrazu sytuacji, którym zarządza.

SEKCJA 2

Zgłaszanie zdarzeń

Artykuł 7

Zgłaszanie zdarzeń w EUROSUR-ze

1. Każdy krajowy ośrodek koordynacji zapewnia, aby organy krajowe państw członkowskich odpowiedzialne za zarządzanie granicami, w tym straż przybrzeżna w zakresie, w jakim realizuje ona zadania kontroli granicznej, zgłaszały w warstwie zdarzeniowej odnośnych obrazów sytuacji wszystkie zdarzenia wykryte podczas przeprowadzania działań z zakresu kontroli granicznej, wykorzystując znajomość sytuacji i analizę ryzyka, jak również zdarzenia związane z niedozwolonym wtórnym przemieszczaniem się, jeżeli jest to możliwe.
2. Wykonując zadania kontroli granicznej, Agencja i, w stosownych przypadkach, międzynarodowy ośrodek koordynacji podlegają obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1.
3. Zdarzenia w EUROSUR-ze zgłaszane są jako wskaźniki lub jako zgłoszenia pojedynczych zdarzeń, lub w obu formach.

Artykuł 8

Wskaźniki dotyczące zdarzeń na granicach zewnętrznych

1. Krajowe ośrodki koordynacji oraz, w stosownych przypadkach i zgodnie z planami operacyjnymi, międzynarodowe ośrodki koordynacji zgłaszają Agencji wskaźniki dotyczące zdarzeń na granicach zewnętrznych, jak określono w załączniku 1 i w terminach podanych w tym załączniku.

2. Dane odpowiadające wskaźnikom można pozyskać z informacji i statystyk dostępnych dla organów krajowych, w tym w wyniku wyszukiwań w stosownych unijnych bazach danych i wielkoskalowych systemach informatycznych zgodnie z ramami prawnymi mającymi zastosowanie do tych baz danych i systemów.
3. Wskaźniki dotyczące nielegalnego transgranicznego przemieszczania towarów i powiązanego z nim nielegalnego handlu pozyskuje się we współpracy z właściwymi organami krajowymi, należyście uwzględniając inne obowiązki sprawozdawcze lub ograniczenia oraz rolę Komisji.
4. Oprócz obowiązku zgłaszania, o którym mowa w ust. 1, wytwórca zgłoszenia może przesłać zgłoszenie specjalne:
 - a) aby zaalarmować o nietypowej zmianie obserwowanych wartości;
 - b) aby poinformować o szczególnym sposobie działania lub wykrytym wzorcu;
 - c) w przypadku sytuacji, o których mowa w lit. b), zgłoszenie może być powiązane z konkretną analizą ryzyka.
5. Jeżeli Agencja uzyska którykolwiek ze wskaźników, o których mowa w ust. 1, za pomocą własnych środków nadzoru lub w wyniku współpracy z instytucjami, organami, biurami i agencjami Unii oraz organizacjami międzynarodowymi lub w wyniku współpracy z państwami trzecimi, zgłasza te wskaźniki w europejskim obrazie sytuacji i informuje o tym krajowe ośrodki koordynacji. W tym przypadku i w odniesieniu do tych wskaźników obowiązek sprawozdawczy określony w art. 7 ust. 1 nie ma zastosowania.

Artykuł 9

Zgłoszenia pojedynczych zdarzeń

1. Krajowe ośrodki koordynacji oraz, w stosownych przypadkach i zgodnie z planami operacyjnymi, międzynarodowe ośrodki koordynacji zgłaszają Agencji pojedyncze zdarzenia.
2. Pojedyncze zdarzenia zgłasza się w ramach EUROSUR-u, jeżeli:
 - a) konieczna jest szybka reakcja na pojedyncze zdarzenie;
 - b) dane zdarzenie ma duży lub bardzo duży wpływ na granice zewnętrzne; lub
 - c) zdarzenie wymieniono w załączniku 2.
3. O ile załącznik 2 nie stanowi inaczej, wytwórca zgłoszenia przesyła pierwsze zgłoszenie dotyczące zdarzenia nie później niż 24 godziny po tym, jak odpowiedni właściwy organ dowiedział się, że dane zdarzenie miało miejsce lub może mieć miejsce.
4. Wtwórca zgłoszenia przedstawia dodatkowe zgłoszenia, w zależności od potrzeb, w celu uzupełnienia lub aktualizacji zgłoszenia pojedynczego zdarzenia. Są one powiązane z pierwotnym zgłoszeniem pojedynczego zdarzenia oraz ze zdarzeniem zgłoszonym w obrazie sytuacji.
5. Zgłoszenia przygotowane na mocy niniejszego artykułu zawierają opis reakcji władz na zgłoszone zdarzenia, w tym wszelkie podjęte lub planowane działania.
6. Bez uszczerbku dla pierwszych działań operacyjnych, właściciel zgłoszenia i wytwórca zgłoszenia mogą zwrócić się o dalsze informacje i analizę ryzyka, jak przewidziano w art. 14, w celu:
 - a) uzupełnienia informacji odpowiadających danemu zdarzeniu;
 - b) podwyższenia poziomu ufności, o którym mowa w art. 16;
 - c) zaktualizowania przypisanego poziomu ryzyka;
 - d) zaktualizowania sytuacji związanej z danym zdarzeniem.

7. Na podstawie otrzymanych zgłoszeń właściciel obrazu sytuacji może zamknąć zdarzenie, jeżeli uzna, że:
- podjęte zdarzenie nie miało miejsca;
 - szacowany poziom ryzyka związanego ze zdarzeniem nie uzasadnia jego zgłoszenia;
 - sytuacja opisana w zdarzeniu dobiegła końca.

W przypadku zamknięcia zdarzenia, zdarzenie i różne powiązane z nim zgłoszenia są przechowywane i pozostają dostępne w obrazie sytuacji do celów analizy ryzyka.

8. Jeżeli Agencja uzyska wystarczające informacje na temat pojedynczych zdarzeń za pomocą własnych środków nadzoru lub w wyniku współpracy z instytucjami, organami, biurami i agencjami Unii oraz organizacjami międzynarodowymi lub w wyniku współpracy z państwami trzecimi, zgłasza te informacje w europejskim obrazie sytuacji i informuje o tym krajowe ośrodki koordynacji. W tym przypadku obowiązek sprawozdawczy określony w ust. 1 nie ma zastosowania.

9. Agencja odpowiednio uwzględnia lub aktualizuje te zdarzenia w europejskim obrazie sytuacji.

SEKCJA 3

Sprawozdawczość operacyjna

Artykuł 10

Sprawozdania na temat środków własnych

- Każdy krajowy ośrodek koordynacji i, w stosownych przypadkach, odpowiedni międzynarodowy ośrodek koordynacji oraz Agencja zapewniają, aby ich jednostki uczestniczące w operacjach kontroli granicznej informowały o środkach własnych w europejskim obrazie sytuacji.
- Sprawozdania na temat środków własnych w EUROSUR-ze obejmują:
 - status operacyjny krajowych ośrodków koordynacji, w tym ich zdolność do wykonywania zadań wymienionych w art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1896 oraz, w stosownych przypadkach, status operacyjny międzynarodowych ośrodków koordynacji. Wszelkie istotne zmiany w statusie operacyjnym krajowego ośrodka koordynacji są zgłaszane Agencji w czasie rzeczywistym;
 - położenie i status operacyjny ośrodków dowodzenia i kontroli wykorzystywanych do operacji kontroli granicznej;
 - obszary odpowiedzialności za ochronę granic i odprawy na przejściach granicznych;
 - rodzaj i rozmieszczenie jednostek kontroli granicznej oraz ich status.

Artykuł 11

Zgłoszenia planów operacyjnych

- Każdy krajowy ośrodek koordynacji zapewnia, aby jednostki uczestniczące w operacjach kontroli granicznej zgłaszały swoje plany operacyjne w krajowych obrazach sytuacji.
- Krajowe ośrodki koordynacji oraz, w stosownych przypadkach, międzynarodowe ośrodki koordynacji zgłaszają plany operacyjne w europejskim obrazie sytuacji, jeżeli poziomy ryzyka na odcinkach granicy są wysokie lub krytyczne, lub w przypadku wspólnych operacji na granicach/szybkich interwencji na granicy.
- Zgłoszenia planów operacyjnych zawierają:
 - opis sytuacji;
 - cel operacyjny i przewidywany czas trwania operacji;

- c) obszar geograficzny, na którym będzie miała miejsce operacja;
- d) opis zadań, zakresu odpowiedzialności i specjalnych poleceń dla uczestniczących zespołów i jednostek, wraz ze sposobem działania i celami rozmieszczenia;
- e) skład rozmieszczonego personelu, w tym liczba rozmieszczonych pracowników i ich profile;
- f) plany dowodzenia i kontroli, w tym status operacyjny ośrodków dowodzenia i kontroli, pełnione funkcje oraz odpowiednie systemy i narzędzia łączności;
- g) wyposażenie techniczne, które ma zostać rozmieszczone, w tym szczególne wymogi, takie jak warunki użytkowania, wymagany personel do obsługi, transport i inna logistyka;
- h) harmonogram patroli straży granicznej, w tym obszar patrolowania i liczba zaangażowanych środków;
- i) szczegółowe procedury dotyczące zgłaszania zdarzeń.

Artykuł 12

Zgłoszenia informacji środowiskowych

1. Odpowiednie organy, służby, agencje i programy na szczeblu krajowym i unijnym mogą zgłaszać informacje środowiskowe w warstwie operacyjnej odpowiednich obrazów sytuacji.
2. Zgłaszanie informacji środowiskowych w ramach EUROSUR-u może zawierać:
 - a) obrazy w czasie rzeczywistym dostarczane przez kamery wideo, systemy radarowe i inne urządzenia detekcyjne;
 - b) obserwacje meteorologiczne i prognozy pogody;
 - c) informacje oceanograficzne i usługi modeli dryfujących;
 - d) produkty geoprzestrzenne;
 - e) inne obrazy operacyjne, które mogą pomóc w zrozumieniu sytuacji na granicach zewnętrznych lub w monitorowaniu konkretnej operacji na granicy.

SEKCJA 4

Sprawozdawczość z analizy ryzyka

Artykuł 13

Sprawozdania związane z analizą ryzyka

1. Krajowe ośrodki koordynacji, Agencja oraz, w stosownych przypadkach, międzynarodowe ośrodki koordynacji zapewniają dostarczanie sprawozdań z analizy ryzyka w celu aktualizacji warstw analitycznych obrazów sytuacji.
2. Sprawozdania z analizy ryzyka zawierają co najmniej jeden z następujących elementów: produkty analityczne, takie jak notatki informacyjne, sprawozdania analityczne, analizy państw trzecich i profile ryzyka oraz szczegółowe sprawozdania z obserwacji Ziemi przy użyciu systemów informacji geoprzestrzennej.
3. Sprawozdania z analizy ryzyka wykorzystuje się do:
 - a) ułatwiania zrozumienia zdarzeń i incydentów na granicach zewnętrznych oraz, w miarę możliwości, ich związku z niekontrolowanym wtórnym przemieszczaniem się osób, a także do analizy i przewidywania powiązanych tendencji;
 - b) ułatwiania ukierunkowanego planowania i prowadzenia operacji kontroli granicznej;
 - c) strategicznej analizy ryzyka.

*Artykuł 14***Wnioski o udzielenie informacji**

1. Jeżeli istnieje potrzeba uzyskania dalszych sprawozdań na temat konkretnego zdarzenia lub aktualizacji obrazu sytuacji, krajowe ośrodki koordynacji, Agencja lub podmioty zarządzające szczególnymi obrazami sytuacji mogą przesłać wniosek o udzielenie informacji do jednego lub kilku źródeł, o których mowa w art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1896.
2. Wniosek o udzielenie informacji złożony zgodnie z ust. 1 może być objęty poziomem klauzuli tajności lub innymi szczególnymi ograniczeniami wynikającymi z polityki w zakresie danych.
3. Sprawozdania z analizy ryzyka sporządzone w odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji są powiązane z pierwotnym wnioskiem o udzielenie informacji.
4. Zasada zgody wytwórcy ma zastosowanie zarówno do wniosków o udzielenie informacji, jak i do sprawozdań sporządzonych w odpowiedzi na nie.

*Artykuł 15***Listy ostrzegawcze**

1. Agencja ustala i prowadzi listy ostrzegawcze w celu zwiększenia zdolności Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej w zakresie wykrywania i przeprowadzania analizy ryzyka oraz uruchamiania właściwej zdolności reagowania.
2. Listy ostrzegawcze zawierają:
 - a) podmioty, aktywa, zachowania lub profile, co do których, na podstawie analizy ryzyka, istnieje podejrzenie, że są związane z nielegalną imigracją i przestępczością transgraniczną lub że mogą zagrażać bezpieczeństwu życia migrantów;
 - b) sugerowaną reakcję w przypadku wykrycia, w tym ograniczenia wynikające z polityki w zakresie danych mających zastosowanie do zgłoszeń.
3. Listy ostrzegawcze mogą obejmować:
 - a) podejrzone statki;
 - b) podejrzone statki powietrzne;
 - c) podejrzone porty lotnicze pochodzenia oraz inne miejsca, o których wiadomo lub co do których istnieje podejrzenie, że są miejscami pochodzenia lotów zewnętrznych;
 - d) podejrzone porty pochodzenia, kotwiczowiska, miejsca postoju oczekujących oraz inne miejsca, o których wiadomo lub co do których istnieje podejrzenie, że są miejscami pochodzenia ruchu morskiego;
 - e) podejrzanym operatorów.

*SEKCJA 5***Przepisy wspólne dla „warstwy zdarzeniowej” i „warstwy analitycznej ryzyka”***Artykuł 16***Poziomy ufności**

1. Wytwórca zgłoszenia zdarzenia lub sprawozdania z analizy ryzyka ocenia poziom ufności w odniesieniu do zgłoszonych informacji w ramach metadanych stanowiących część zgłoszenia.
2. Poziom ufności ocenia się w oparciu o następujące kryteria:
 - a) wiarygodność zgłoszonych informacji;
 - b) wiarygodność źródła;
 - c) status walidacji sprawozdania.

3. Właściciel uwzględni poziom zaufania związany ze zgłoszeniem, aby odpowiednio zaktualizować obraz sytuacji.

Artykuł 17

Przypisanie poziomów ryzyka

1. Wytwórca zgłoszenia zdarzenia lub sprawozdania z analizy ryzyka ocenia poziom ryzyka w odniesieniu do zgłoszonych informacji w ramach metadanych stanowiących część zgłoszenia.
2. Poziom ryzyka odzwierciedla ogólny wpływ zgłoszonych informacji na:
 - a) wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie nielegalnej imigracji;
 - b) wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępczości transgranicznej;
 - c) ochronę i ratowanie życia migrantów.
3. Wytwórcy zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, przypisują poziom ryzyka do każdego zdarzenia i sprawozdania z analizy ryzyka.
4. Jeżeli zgłoszenie dotyczy zdarzenia, które zostało już zgłoszone w obrazie sytuacji, wytwórca łączy zgłoszenie z tym zdarzeniem.
5. Właściciele przypisują zdarzeniom poziom ryzyka lub zmieniają je na podstawie otrzymanych zgłoszeń oraz własnej analizy ryzyka.

SEKCJA 6

Sprawozdawczość w kontekście szczególnych działań w zakresie kontroli granicznej

Artykuł 18

Sprawozdawczość związana z niedozwolonym wtórnym przemieszczaniem się

Jeżeli informacje takie są dostępne, państwa członkowskie:

- a) wyświetlają analizę związaną z niedozwolonym wtórnym przemieszczaniem się na ich terytorium w określonej podwarstwie krajowego obrazu sytuacji. Tę szczególną podwarstwę udostępnia się Agencji;
- b) zgłaszają pojedyncze zdarzenia związane z niedozwolonym wtórnym przemieszczaniem się, jak przewidziano w art. 9, zgodnie ze swoimi procedurami krajowymi;
- c) zgłaszają określone wskaźniki związane z niedozwolonym wtórnym przemieszczaniem się.

Artykuł 19

Sprawozdawczość związana z ochroną granic morskich

1. Każdy krajowy ośrodek koordynacji zapewnia, aby jednostki uczestniczące w ochronie granic morskich zgłaszały statki:
 - a) w przypadku których istnieje podejrzenie, że na ich pokładzie znajdują się osoby omijające lub mające zamiar ominięcia odprawy na przejściach granicznych, jeżeli takie omijanie ma związek z nielegalną migracją;
 - b) w przypadku których istnieje podejrzenie, że członkowie załogi uczestniczą w działalności przemytniczej drogą morską lub innej działalności związanej z przestępczością transgraniczną;
 - c) na pokładzie których życie migrantów może być zagrożone;
 - d) które znajdują się na listach ostrzegawczych lub są przedmiotem wniosków o udzielenie informacji. W przypadku zgłoszeń dotyczących lit. d) w zgłoszeniach uwzględnia się ograniczenia wynikające z polityki w zakresie danych, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 15 ust. 2 lit. b).

2. Jednostka uczestnicząca przekazuje informacje własnemu krajowemu ośrodkowi koordynacji, a w przypadku wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy – odpowiedniemu międzynarodowemu ośrodkowi koordynacji, zgodnie z planem operacyjnym.
3. Krajowe ośrodki koordynacji oraz, w stosownych przypadkach, międzynarodowe ośrodki koordynacji aktualizują swoje odpowiednie obrazy sytuacji i przekazują te informacje Agencji w celu aktualizacji europejskiego obrazu sytuacji.

Artykuł 20

Zdarzenia związane z działaniami poszukiwawczo-ratowniczymi na morzu

1. Podczas ochrony granic morskich organy państw członkowskich udzielające pomocy każdemu statkowi lub każdej osobie w niebezpieczeństwie na morzu, zgodnie ze swoim obowiązkiem wynikającym z międzynarodowego prawa morskowego, uwzględniają i przekazują odpowiedniemu właściwemu morskemu ratownikemu ośrodkowi koordynacyjnemu wszystkie istotne informacje i spostrzeżenia związane z potencjalnym działaniem poszukiwawczo-ratowniczym oraz informują swój krajowy ośrodek koordynacji w celu zaktualizowania tego działania w odpowiednich obrazach sytuacji.
2. Jeżeli organy państw członkowskich wyraźnie stwierdzą, że działanie poszukiwawczo-ratownicze nie jest związane z ochroną i ratowaniem życia migrantów ani z przestępczością transgraniczną, mogą podjąć decyzję o nieinformowaniu krajowego ośrodka koordynacji.
3. Podczas prowadzenia operacji ochrony granicy morskiej oraz zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 656/2014 ⁽¹⁵⁾ Agencja podlega takiemu samemu obowiązkowi jak ten, o którym mowa w ust. 1.
4. Podczas operacji poszukiwawczo-ratowniczej właściwy krajowy ośrodek koordynacji aktualizuje krajowy obraz sytuacji i przekazuje te informacje Agencji w celu aktualizacji europejskiego obrazu sytuacji.
5. Obrazy sytuacji są regularnie aktualizowane w celu:
 - a) wsparcia planowania i prowadzenia kolejnej fazy operacyjnej po zakończeniu operacji poszukiwawczo-ratowniczej;
 - b) oceny poziomów ryzyka przypisanych danemu incydentowi oraz ogólnemu odcinkowi granicy morskiej;
 - c) aktualizacji odpowiednich wskaźników, o których mowa w art. 8.
6. Właściwy krajowy ośrodek koordynacji zgłasza Agencji zakończenie operacji poszukiwawczo-ratowniczej najpóźniej w ciągu 24 godzin od zakończenia tej operacji.

Artykuł 21

Sprawozdawczość związana z ochroną granicy powietrznej

1. Każdy krajowy ośrodek koordynacji zapewnia, aby krajowe agencje i organy zaangażowane w ochronę granicy powietrznej zgłaszały loty zewnętrzne:
 - a) w przypadku których istnieje podejrzenie, że na ich pokładzie znajdują się osoby omijające lub mające zamiar ominięcia odprawy na przejściach granicznych, jeżeli incydent ma związek z nielegalną migracją;
 - b) w przypadku których istnieje podejrzenie, że członkowie załogi uczestniczą w działalności przemytniczej drogą powietrzną lub innym przestępstwie transgranicznym;
 - c) w przypadku zagrożenia dla życia migrantów;
 - d) które znajdują się na listach ostrzegawczych lub są przedmiotem wniosków o udzielenie informacji. W przypadku zgłoszeń dotyczących lit. d) w zgłoszeniach uwzględnia się ograniczenia wynikające z polityki w zakresie danych, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 15 ust. 2 lit. b).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 656/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiające zasady ochrony zewnętrznych granic morskich w kontekście współpracy operacyjnej koordynowanej przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 93).

2. Agencje i organy krajowe zaangażowane w ochronę granicy powietrznej przekazują te informacje własnemu krajowemu ośrodkowi koordynacji, a w przypadku wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy – odpowiedniemu międzynarodowemu ośrodkowi koordynacji, zgodnie z planem operacyjnym.
3. Krajowy ośrodek koordynacji lub międzynarodowy ośrodek koordynacji aktualizują swoje odpowiednie obrazy sytuacji i przekazują te informacje Agencji w celu aktualizacji europejskiego obrazu sytuacji.

SEKCJA 7

Sprawozdawczość w zakresie kontroli jakości w ramach EUROSUR-u

Artykuł 22

Sprawozdawczość w zakresie jakości danych w ramach EUROSUR-u

W celu monitorowania jakości danych w ramach EUROSUR-u Agencja ustanawia i utrzymuje następujące wskaźniki:

- a) liczba i częstotliwość otrzymywanych zgłoszeń w podziale na odcinki granicy i przejścia graniczne;
- b) terminowość zgłoszeń;
- c) kompletność i spójność zgłoszeń.

Artykuł 23

Sprawozdawczość w zakresie jakości usług w ramach EUROSUR-u

1. W ramach monitorowania funkcjonowania EUROSUR-u pod względem technicznym i operacyjnym zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) 2019/1896 Agencja, w ścisłej współpracy z właściwymi organami krajowymi, może ustanowić wskaźniki techniczne i wymogi dotyczące zgłaszania pojedynczych zdarzeń w celu monitorowania statusu operacyjnego i jakości usług oferowanych przez poszczególne systemy i sieci państw członkowskich i Agencji połączone z elementem technicznym EUROSUR-u i stanowiące jego część, jak określono w art. 27.
2. Wskaźniki stosuje się w celu:
 - a) monitorowania stanu poszczególnych elementów technicznych EUROSUR-u w czasie rzeczywistym;
 - b) wspierania identyfikacji incydentów i awarii stwierdzonych w ramach funkcjonowania EUROSUR-u oraz reagowania na nie;
 - c) zapewnienia bezpieczeństwa danych EUROSUR-u.
3. Państwa członkowskie i Agencja zgłaszają wszelkie pojedyncze incydenty mające wpływ na elementy techniczne EUROSUR-u lub na bezpieczeństwo danych EUROSUR-u.

ROZDZIAŁ II

OBRAZY SYTUACJI

Artykuł 24

Struktura obrazów sytuacji

1. Warstwa zdarzeniowa i warstwa analityczna europejskiego obrazu sytuacji zawierają podwarstwę dotyczącą niedozwolonego wtórnego przemieszczania się. W miarę dostępności warstwa zdarzeniowa i warstwa analityczna krajowego obrazu sytuacji oraz szczególnego obrazu sytuacji zawierają również podwarstwy dotyczące niedozwolonego wtórnego przemieszczania się w celu zrozumienia tendencji migracyjnych, liczebności i szlaków.

2. Warstwa operacyjna europejskiego obrazu sytuacji zawiera podwarstwy dotyczące technicznego funkcjonowania EUROSUR-u. Podwarstwy te opisują:
 - a) status operacyjny krajowych ośrodków koordynacji i międzynarodowych ośrodków koordynacji;
 - b) główne elementy techniczne przyczyniające się do funkcjonowania EUROSUR-u oraz ich status;
 - c) jakość danych i jakość usług w ramach EUROSUR-u;
 - d) incydenty i zdarzenia mające wpływ na techniczne funkcjonowanie EUROSUR-u;
 - e) incydenty związane z bezpieczeństwem danych.
3. Obraz sytuacji obejmuje inne szczególne podwarstwy informacji w celu ułatwienia użytkownikom wyświetlania informacji.
4. Każdy obraz sytuacji tworzy się w dokumencie określającym warstwę i podwarstwy oraz obowiązującą politykę w zakresie danych.

Artykuł 25

Zarządzanie obrazami sytuacji

Właściciel obrazu sytuacji:

- a) przetwarza otrzymane zgłoszenia;
- b) tworzy i utrzymuje warstwę zdarzeniową obrazu sytuacji, generuje i aktualizuje zdarzenia w warstwie zdarzeniowej obrazu sytuacji oraz przypisuje im odpowiednie poziomy ryzyka i poziomy ufności;
- c) tworzy i utrzymuje warstwę operacyjną obrazu sytuacji w oparciu o sprawozdania na temat środków własnych oraz zgłoszenia planów operacyjnych;
- d) tworzy i utrzymuje warstwę analityczną obrazu sytuacji w oparciu o sprawozdania z analizy ryzyka oraz przypisuje odpowiednie poziomy ryzyka i poziomy ufności;
- e) tworzy i utrzymuje powiązania między poszczególnymi elementami obrazu sytuacji, uwzględniając powiązania zawarte w sprawozdaniach;
- f) zarządza dostępem użytkowników do obrazu sytuacji i przyczynia się do zapewnienia bezpieczeństwa danych EUROSUR-u;
- g) przekazuje stosowne sprawozdania i niezbędne informacje właścicielom innych obrazów sytuacji, zgodnie z rozdziałem 1;
- h) archiwizuje i usuwa stosowne informacje zgodnie z obowiązującą polityką w zakresie danych.

Artykuł 26

Zasady tworzenia i udostępniania szczególnego obrazu sytuacji

1. Tworząc szczególny obraz sytuacji zgodnie z art. 27 rozporządzenia (UE) 2019/1896, państwa członkowskie i Agencja zapewniają dostosowanie do:
 - a) zasad zgłaszania określonych w rozdziale I;
 - b) wymogów dotyczących struktury obrazów sytuacji i zarządzania nimi określonych w art. 24 i 25;
 - c) przepisów ogólnych określonych w rozdziale III.
2. Zasady tworzenia i udostępniania szczególnego obrazu sytuacji obejmują:
 - a) treść i zakres szczególnego obrazu sytuacji, w tym:
 - (i) cel szczególnego obrazu sytuacji,
 - (ii) warstwy informacyjne i podwarstwy,
 - (iii) rodzaj informacji, które mają być zgłaszane w ramach szczególnego obrazu sytuacji, w tym zgłoszenia zdarzeń, sprawozdania operacyjne i sprawozdania z analizy ryzyka,

- b) zarządzanie szczególnym obrazem sytuacji, w tym:
- (i) właścicielem,
 - (ii) organami, urzędami i agencjami, które mogą być wytwórcami zgłoszeń,
 - (iii) zasadami zgłaszania,
 - (iv) przepisami w zakresie bezpieczeństwa danych, w tym dostępem użytkowników;
- c) zasady wymiany informacji z pozostałymi użytkownikami EUROSUR-u, w tym:
- (i) mechanizmy wymiany informacji z krajowymi i europejskimi obrazami sytuacji oraz mechanizmy zapewniające zgodę wytwórcy,
 - (ii) zasady dotyczące świadczenia połączonych usług EUROSUR-u, o których mowa w art. 28 rozporządzenia (UE) 2019/1896, oraz odpowiednie procedury,
 - (iii) inne aspekty związane z technicznym funkcjonowaniem EUROSUR-u, w tym powiązania elementu zewnętrznego wspierającego tworzenie szczególnego obrazu sytuacji z odpowiednimi krajowymi lub europejskimi elementami EUROSUR-u.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY OGÓLNE

SEKCJA 1

Podmioty odpowiedzialne za aspekty techniczne

Artykuł 27

Elementy techniczne EUROSUR-u

1. Elementy techniczne EUROSUR-u obejmują elementy krajowe i element europejski.
2. Każdy element krajowy składa się z krajowych systemów i sieci wykorzystywanych przez państwa członkowskie do tworzenia obrazów sytuacji, zgłaszania, zapewniania znajomości sytuacji, przeprowadzania analizy ryzyka oraz do wspierania planowania i prowadzenia operacji kontroli granicznej, w tym infrastruktury, organizacji, pracowników i zasobów informatycznych niezbędnych do ich obsługi. Wzajemne połączenia między elementami w obrębie państwa członkowskiego, jak również między państwami członkowskimi, stanowią część elementów krajowych.
3. Element europejski stanowi uzupełnienie elementów krajowych. Obejmuje on wzajemne połączenia z elementami krajowymi. Obejmuje on sieć komunikacyjną oraz systemy i sieci wykorzystywane przez Agencję do tworzenia obrazów sytuacji, zgłaszania, zapewnienia znajomości sytuacji, przeprowadzania analizy ryzyka oraz do wspierania planowania i prowadzenia operacji kontroli granicznej.

Artykuł 28

Obowiązki techniczne Agencji

Agencja odpowiada za zarządzanie elementem europejskim, który obejmuje:

- a) określenie norm technicznych w celu połączenia sieci, systemów, aplikacji i urządzeń należących do elementów krajowych i zewnętrznych z tymi należącymi do elementu europejskiego;
- b) proces certyfikacji sieci, systemów, aplikacji i urządzeń w celu przyłączenia ich do EUROSUR-u, w ścisłej współpracy z odpowiedzialnymi organami;

- c) zarządzanie usługami w ramach systemów i sieci wykorzystywanych przez Agencję do tworzenia obrazów sytuacji, zgłaszania, zapewnienia znajomości sytuacji, przeprowadzania analizy ryzyka oraz do wspierania planowania i prowadzenia operacji kontroli granicznej;
- d) zgłaszanie operacji, jakości usług oraz aspektów zarządzania usługami w odniesieniu do systemów i sieci, o których mowa w lit. c), zgodnie z art. 23;
- e) bezpieczeństwo danych w elemencie europejskim.

Artykuł 29

Obowiązki techniczne państw członkowskich

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za:
 - a) zarządzanie swoim elementem krajowym, w tym zarządzanie usługami, zapewnianie koordynacji połączeń systemów i sieci krajowych wykorzystywanych do tworzenia obrazów sytuacji, zgłaszania, zapewnienia znajomości sytuacji, przeprowadzania analizy ryzyka oraz do wspierania planowania i prowadzenia operacji kontroli granicznej;
 - b) zgłaszanie operacji i jakości usług oraz aspektów zarządzania usługami w odniesieniu do systemów i sieci, o których mowa w lit. a), zgodnie z art. 23;
 - c) zgodność z normami technicznymi ustanowionymi przez Agencję;
 - d) bezpieczeństwo danych w elemencie krajowym.
2. Krajowy ośrodek koordynacji:
 - a) wspiera koordynację, planowanie i wdrażanie elementu krajowego;
 - b) uczestniczy w regularnym monitorowaniu jakości usług i jakości danych oraz składa sprawozdania Agencji;
 - c) zapewnia sprawozdawczość operacyjną na temat systemów i sieci europejskiego elementu.

Artykuł 30

Elementy zewnętrzne

1. Element zewnętrzny EUROSUR-u składa się z systemów i sieci, w tym infrastruktury, organizacji, pracowników i zasobów informatycznych niezbędnych do jego wspomaganie, które nie są częścią EUROSUR-u i które:
 - a) służą do wymiany danych i informacji z EUROSUR-em;
 - b) pomagają w tworzeniu szczególnych obrazów sytuacji.
2. Połączenie elementu zewnętrznego z EUROSUR-em należy do elementu zewnętrznego. Określa się je w przepisach ustanawiających odnośny szczególny obraz sytuacji.

SEKCJA 2

Przepisy w zakresie bezpieczeństwa danych i przepisy o ochronie danych w EUROSUR-ze

Artykuł 31

Ogólne zasady bezpieczeństwa danych w EUROSUR-ze

1. Bezpieczeństwo danych w EUROSUR-ze obejmuje zarządzanie i działania techniczne niezbędne do osiągnięcia odpowiedniego poziomu ochrony w odniesieniu do przetwarzania danych i informacji w EUROSUR-ze, radzenia sobie ze zmieniającą się sytuacją pod względem zagrożeń oraz umożliwienia realizacji misji poszczególnych organów i agencji krajowych zaangażowanych w EUROSUR oraz Agencji. Bezpieczeństwo danych w EUROSUR-ze wiąże się z zabezpieczeniem informacji, bezpieczeństwem fizycznym, bezpieczeństwem osobistym i bezpieczeństwem przemysłowym.

2. Na bezpieczeństwo danych w EUROSUR-ze składa się:
 - a) zarządzanie ryzykiem związanym z bezpieczeństwem, w tym kontrole i plany bezpieczeństwa oraz powiązane z nim monitorowanie, ocena, utrzymanie, usprawnianie, sprawozdawczość, świadomość i szkolenia;
 - b) ciągłość działania i przywrócenie gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, w tym ocena skutków, kontrole i plany zachowania ciągłości i przywrócenia gotowości oraz powiązane z nimi monitorowanie, ocena, utrzymanie, usprawnianie, sprawozdawczość, wiedza i szkolenia;
 - c) reagowanie na incydenty i wspólne reagowanie między Agencją i państwami członkowskimi na potrzeby incydentów;
 - d) akredytacja bezpieczeństwa;
 - e) kontrola dostępu użytkowników;
 - f) aspekty planowania operacji na granicy oraz planowania systemów informatycznych dotyczące bezpieczeństwa danych;
 - g) aspekty połączeń elementów dotyczące bezpieczeństwa;
 - h) przetwarzanie informacji niejawnych na potrzeby EUROSUR-u

Artykuł 32

Zarządzanie bezpieczeństwem danych w EUROSUR-ze

1. Agencja zapewnia ogólne bezpieczeństwo EUROSUR-u, należycie uwzględniając konieczność nadzorowania i integracji wymogów bezpieczeństwa w każdym elemencie EUROSUR-u.
2. Agencja odpowiada za bezpieczeństwo danych w elemencie europejskim.
3. Każde państwo członkowskie odpowiada za bezpieczeństwo danych w ramach swojego elementu krajowego.
4. Agencja i państwa członkowskie zapewniają ujednoczenie kontroli, procesów i planów, tak aby bezpieczeństwo danych w EUROSUR-ze zostało horyzontalnie i skutecznie zagwarantowane, w oparciu o proces globalnego zarządzania ryzykiem dla bezpieczeństwa.
5. Obowiązki w zakresie bezpieczeństwa danych w elemencie zewnętrznym określa się w umowach, porozumieniach i planach operacyjnych dotyczących utworzenia szczególnego obrazu sytuacji zgodnie z art. 26.
6. Agencja przyjmuje standardy określające funkcjonalne wymogi bezpieczeństwa i wymogi zagwarantowania bezpieczeństwa na potrzeby kontrolowania dostępu do technologii zapewniających bezpieczeństwo EUROSUR-u i obsługi tych technologii.
7. Każde państwo członkowskie i Agencja zapewniają podjęcie kroków niezbędnych do zachowania zgodności ze standardami, o których mowa w ust. 6, udokumentowanie odpowiedniego uzasadnienia dla spełniania wymogów i kontrolowania ryzyka oraz przestrzeganie wszelkich dodatkowych wymogów związanych z bezpieczeństwem systemów, w pełni uwzględniając porady ekspertów.
8. Wszystkie państwa członkowskie i Agencja zgłaszają w EUROSUR-ze w ramach sprawozdawczości na temat jakości danych i jakości usługi każdy incydent mający wpływ na bezpieczeństwo danych w EUROSUR-ze.
9. W każdym przypadku, w którym funkcjonowanie EUROSUR-u może mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii lub jej państw członkowskich:
 - a) Agencja bezzwłocznie informuje właściwe krajowe ośrodki koordynacji;
 - b) dyrektor wykonawczy Agencji może podjąć decyzję o zastosowaniu wszelkich właściwych środków w celu zaradzenia tej sytuacji w ścisłej koordynacji z określonymi państwami członkowskimi, w tym o odłączeniu niektórych systemów i sieci od europejskiego elementu EUROSUR-u.

Artykuł 33

Zastosowanie przepisów bezpieczeństwa w EUROSUR-ze

1. Przy przetwarzaniu danych i informacji w EUROSUR-ze każde państwo członkowskie i Agencja zapewniają, aby wdrożone były kontrole, procesy i plany bezpieczeństwa gwarantujące poziom ochrony, który jest co najmniej równoważny poziomowi gwarantowanemu przez przepisy Komisji określone w decyzji (UE, Euratom) 2015/444 i decyzji Komisji (UE, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁶⁾.
2. Państwa członkowskie informują niezwłocznie Komisję i Agencję o przyjęciu krajowych przepisów bezpieczeństwa istotnych dla EUROSUR-u, o których mowa w ust. 1.
3. Osoby fizyczne zamieszkujące w państwach trzecich i osoby prawne mające swoją siedzibę w państwach trzecich mogą mieć dostęp do danych EUROSUR-u wyłącznie wówczas, gdy są objęte w tych państwach przepisami bezpieczeństwa zapewniającymi stopień ochrony co najmniej równoważny stopniowi gwarantowanemu przez równoważne przepisy bezpieczeństwa ustanowione przez Komisję.
4. Równoważność przepisów bezpieczeństwa stosowanych w państwie trzecim może być uznana na mocy porozumienia z tym państwem.
5. W ramach wdrażania europejskiego elementu EUROSUR-u Agencja wspiera odpowiednią wymianę zgłoszeń w EUROSUR-ze i wzajemne połączenie elementów krajowych zarówno na poziomie jawnym, jak i niejawnym.

Artykuł 34

Zasady akredytacji bezpieczeństwa w EUROSUR-ze

Działania związane z akredytacją bezpieczeństwa prowadzi się zgodnie z następującymi zasadami:

- a) działania i decyzje związane z akredytacją bezpieczeństwa są podejmowane w kontekście zbiorowej odpowiedzialności za bezpieczeństwo Unii i państw członkowskich;
- b) dokłada się starań, aby decyzje były podejmowane w drodze konsensusu i z udziałem wszystkich odnośnych stron, w których interesie leżą kwestie bezpieczeństwa;
- c) zadania wykonuje się z poszanowaniem odpowiednich przepisów bezpieczeństwa i standardów akredytacji mających zastosowanie do Agencji, organów państw członkowskich i Komisji;
- d) proces stałego monitorowania zapewnia, aby ryzyko związane z bezpieczeństwem było znane, środki bezpieczeństwa zostały zdefiniowane w celu zmniejszenia tego ryzyka do dopuszczalnego poziomu zgodnie z podstawowymi zasadami i minimalnymi standardami zawartymi w obowiązujących przepisach bezpieczeństwa oraz aby środki te były stosowane zgodnie z koncepcją ochrony w głąb. Skuteczność takich środków musi być stale poddawana ocenie;
- e) decyzje dotyczące akredytacji bezpieczeństwa, po przeprowadzeniu procesów określonych w strategii akredytacji bezpieczeństwa, muszą być oparte na lokalnych decyzjach dotyczących akredytacji bezpieczeństwa podjętych przez odpowiednie krajowe organy ds. akredytacji bezpieczeństwa (SAA) funkcjonujące w państwach członkowskich;
- f) działania techniczne związane z akredytacją bezpieczeństwa powierzane są działającym obiektywnie specjalistom mającym odpowiednie kwalifikacje w obszarze akredytacji złożonych systemów i posiadającym poświadczenie bezpieczeństwa osobowego na odpowiednim poziomie;
- g) decyzje dotyczące akredytacji bezpieczeństwa podejmuje się niezależnie od Agencji i podmiotów odpowiedzialnych za wdrażanie krajowych elementów EUROSUR-u. Organem ds. akredytacji bezpieczeństwa danych na potrzeby EUROSUR-u jest w obrębie Agencji autonomiczny organ, który podejmuje swoje decyzje niezależnie;
- h) działania związane z akredytacją bezpieczeństwa są prowadzone w sposób pozwalający pogodzić wymóg niezależności z potrzebą odpowiedniej koordynacji między Agencją a organami krajowymi odpowiedzialnymi za wdrażanie przepisów bezpieczeństwa w państwach członkowskich.

⁽¹⁶⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

Artykuł 35

Rada ds. Akredytacji Bezpieczeństwa EUROSUR-u

1. W ramach Agencji ustanawia się Radę ds. Akredytacji Bezpieczeństwa EUROSUR-u („Rada ds. Akredytacji”).
2. Jako organ ds. akredytacji bezpieczeństwa Rada ds. Akredytacji w odniesieniu do akredytacji bezpieczeństwa do celów EUROSUR-u jest odpowiedzialna za:
 - a) opracowanie i zatwierdzenie strategii akredytacji bezpieczeństwa do celów EUROSUR-u, w tym w odniesieniu do elementu europejskiego;
 - b) państwa członkowskie składają Radzie ds. Akredytacji sprawozdania z akredytacji swoich elementów krajowych w celu zapewnienia, aby Rada ds. Akredytacji mogła podejmować stosowne decyzje o wzajemnym połączeniu;
 - c) podejmowanie decyzji dotyczących akredytacji bezpieczeństwa w odniesieniu do europejskiego elementu, z uwzględnieniem doradztwa udzielanego przez podmioty krajowe właściwe dla kwestii bezpieczeństwa i ryzyka związanego z bezpieczeństwem ogólnym;
 - d) zatwierdzanie odpowiedniej dokumentacji dotyczącej akredytacji bezpieczeństwa;
 - e) doradzanie Agencji i państwom członkowskim w zakresie jej kompetencji w ustanawianiu procedur bezpiecznej eksploatacji systemu („SecOP”) oraz przedstawienie oświadczenia zawierającego jej stanowisko końcowe;
 - f) analizowanie i zatwierdzanie oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem we współpracy z Agencją, państwami członkowskimi i Komisją w celu określenia środków zmniejszających ryzyko;
 - g) kontrolowanie wdrożenia środków bezpieczeństwa w odniesieniu do akredytacji bezpieczeństwa elementu europejskiego poprzez przeprowadzanie lub sponsorowanie ocen, inspekcji lub przeglądów bezpieczeństwa;
 - h) potwierdzanie wyboru zatwierdzonych produktów i środków oraz zatwierdzonych produktów kryptograficznych stosowanych do zapewnienia bezpieczeństwa europejskiego elementu EUROSUR-u i połączenia;
 - i) zatwierdzanie lub, w stosownych przypadkach, uczestniczenie wraz z odpowiednim podmiotem właściwym dla kwestii bezpieczeństwa we wspólnym zatwierdzaniu:
 - (i) połączenia elementu europejskiego z elementami krajowymi,
 - (ii) połączenia elementów zewnętrznych z EUROSUR-em;
 - j) uzgodnienie z odpowiednimi państwami członkowskimi procedur w zakresie kontroli dostępu;
 - k) informowanie Agencji o swojej ocenie ryzyka na podstawie zgłoszeń dotyczących ryzyka związanego z bezpieczeństwem i udzielanie Agencji porad w zakresie możliwości postępowania z ryzykiem szczytkowym związanym z bezpieczeństwem w przypadku danej decyzji o akredytacji bezpieczeństwa;
 - l) prowadzenie konsultacji niezbędnych do wykonywania jej zadań.
3. W strategii akredytacji bezpieczeństwa, o której mowa w ust. 2 lit. a), Rada ds. Akredytacji określa następujące kwestie:
 - a) zakres działań niezbędnych do przeprowadzenia i utrzymania akredytacji europejskiego elementu EUROSUR-u oraz ich ewentualne powiązanie z innymi elementami;
 - b) proces akredytacji bezpieczeństwa europejskiego elementu o stopniu szczegółowości proporcjonalnym do wymaganego poziomu pewności wyraźnie określający warunki zatwierdzenia;
 - c) rolę odpowiednich zainteresowanych stron uczestniczących w procedurze akredytacji;
 - d) harmonogram akredytacji zgodny z wdrażaniem standardów EUROSUR-u, w szczególności jeśli chodzi o rozmieszczenie infrastruktury, świadczenie usług i zmiany;
 - e) zasady akredytacji bezpieczeństwa elementów krajowych, do których mają się stosować podmioty krajowe państw członkowskich właściwe dla kwestii bezpieczeństwa;
 - f) przepisy w zakresie bezpieczeństwa danych w wewnętrznych elementach EUROSUR-u.
4. Wykorzystując dokumentację, przeprowadzając kontrole bezpieczeństwa systemu, sporządzając decyzje i organizując swoje posiedzenia, Rada ds. Akredytacji wykonuje swoje zadania niezależnie.

*Artykuł 36***Funkcjonowanie Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa**

1. W skład Rady ds. Akredytacji wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego oraz dwóch przedstawicieli Komisji.
2. Sekretarzem Rady ds. Akredytacji jest urzędnik Agencji odpowiedzialny za bezpieczeństwo.
3. Rada ds. Akredytacji ustanawia swój regulamin i mianuje przewodniczącego.
4. W przypadku braku konsensusu Rada ds. Akredytacji przeprowadza głosowanie większością głosów.
5. Rada ds. Akredytacji może utworzyć podgrupy do badania kwestii technicznych.
6. Rada ds. Akredytacji na bieżąco informuje zarząd Agencji i dyrektora wykonawczego Agencji oraz Komisję o wszystkich swoich decyzjach.

*Artykuł 37***Rola państw członkowskich i Agencji w stosunku do Rady ds. Akredytacji**

Państwa członkowskie i dyrektor wykonawczy Agencji:

- a) przekazują Radzie ds. Akredytacji wszystkie informacje, które uznają za istotne dla celów akredytacji bezpieczeństwa;
- b) zezwalają wyznaczonym przez Radę ds. Akredytacji należycie upoważnionym osobom na dostęp do wszelkich informacji niejawnych i do wszelkich miejsc/obiektów związanych z bezpieczeństwem systemów podlegających ich jurysdykcji, zgodnie ze swoimi krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz bez jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, w tym do celów audytów i testów bezpieczeństwa, o których zdecydowała Rada ds. Akredytacji;
- c) odpowiadają za akredytację swoich elementów EUROSUR-u i przekazują Radzie ds. Akredytacji sprawozdania w tym zakresie.

*Artykuł 38***Dostęp użytkowników**

1. Nie naruszając przepisów art. 35, podmiot odpowiedzialny za element EUROSUR-u zarządza dostępem użytkownika do sieci i aplikacji w ramach swoich systemów.
2. W przypadku otrzymania przez pracownika krajowego bezpośredniego dostępu do systemu lub aplikacji Agencji wykorzystywanych do celów EUROSUR-u, Agencja koordynuje korzystanie z praw dostępu wraz z właściwym krajowym ośrodkiem koordynacji.
3. W przypadku otrzymania przez pracownika Agencji bezpośredniego dostępu do krajowego systemu lub krajowej aplikacji wykorzystywanych do celów EUROSUR-u, odpowiedzialne państwo członkowskie koordynuje korzystanie z praw dostępu wraz z dyrektorem wykonawczym Agencji.

*Artykuł 39***Bezpieczeństwo danych w zewnętrznych elementach EUROSUR-u**

1. Elementy zewnętrzne można podłączyć do EUROSUR-u wyłącznie wówczas, gdy ich poziom bezpieczeństwa danych jest równoważny poziomowi bezpieczeństwa danych EUROSUR-u.
2. Zasady tworzenia i udostępniania szczególnego obrazu sytuacji, o których mowa w art. 26, obejmują przepisy dotyczące bezpieczeństwa danych określające rodzaj informacji, które mogą podlegać wymianie, oraz poziom klauzuli tajności.
3. Każde połączenie elementu zewnętrznego z EUROSUR-em wymaga wcześniejszego zatwierdzenia Rady ds. Akredytacji.

*Artykuł 40***Przepisy o ochronie danych w EUROSUR-ze**

1. Chociaż dane przetwarzane przez EUROSUR mogą w wyjątkowych przypadkach zawierać informacje dotyczące osób fizycznych, które pośrednio można zidentyfikować, danych takich nie można przetwarzać w ramach EUROSUR-u w celu identyfikacji tych osób fizycznych.
2. Jeżeli przetwarzanie informacji w EUROSUR-ze wyjątkowo wymaga przetwarzania danych osobowych innych niż numery identyfikacyjne statku i statku powietrznego, te dane osobowe usuwa się niezwłocznie po osiągnięciu celu, w jakim zostały one zgromadzone.

*Artykuł 41***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 kwietnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz wskaźników

1. WSKAŹNIK DOTYCZĄCY PRZYPADKÓW ODMOWY WJAZDU

Piętnastego dnia każdego miesiąca wszystkie krajowe ośrodki koordynacji zgłaszają liczbę odmów wjazdu wydanych w ostatnim miesiącu w podziale na przejścia graniczne.

Wskaźnik ten dzieli się na następujące wskaźniki cząstkowe:

- a) obywatelstwo obywateli państw trzecich, których dotyczy wskaźnik;
- b) państwo pochodzenia;
- c) ostatnie państwo wejścia na statek lub pokład (w przypadku portów i portów lotniczych, bez uwzględnienia tranzytu);
- d) grupa wiekowa;
- e) płeć;
- f) podział powodów odmowy zgodnie z częścią B załącznika V do rozporządzenia (UE) 2016/399;
- g) przyczyna odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia zezwoleń na podróż ETIAS;
- h) liczba decyzji o odmowie wjazdu wydanych w odniesieniu do tych samych osób o takiej samej tożsamości;
- i) liczba decyzji o odmowie wjazdu wydanych w odniesieniu do tych samych osób posługujących się wieloma tożsamościami.

2. WSKAŹNIK DOTYCZĄCY NIELEGALNEGO POBYTU

Piętnastego dnia każdego miesiąca wszystkie krajowe ośrodki koordynacji zgłaszają liczbę obywateli państw trzecich, których w ostatnim miesiącu wykryły organy krajowe i którzy nie spełniali lub przestali spełniać warunki przebywania lub stałego pobytu w państwie członkowskim niezależnie od tego, czy zostali oni wykryci na terytorium państwa czy podczas próby jego opuszczenia.

Wskaźnik ten dzieli się na następujące wskaźniki cząstkowe:

- a) obywatelstwo obywateli państw trzecich, których dotyczy wskaźnik;
- b) grupa wiekowa;
- c) płeć;
- d) liczba małoletnich bez opieki;
- e) powód (np. osoby przekraczające okres dozwolonego pobytu na podstawie wizy, nieważny dokument pobytowy itp.);
- f) rodzaj kontroli, w trakcie której wykryto te osoby (kontrola graniczna, kontrola policyjna na terytorium państwa, działania z zakresu zapobiegania przestępczości, kontrola ruchu);
- g) główne obszary wykrywania.

Jeżeli informacje te są dostępne, każdy krajowy ośrodek koordynacji zgłasza odpowiednie wskaźniki związane z nie-
dozwolonym wtórnym przemieszczaniem się.

3. WSKAŹNIK DOTYCZĄCY PRZEPIŁYWÓW

1. Piętnastego dnia każdego miesiąca wszystkie krajowe ośrodki koordynacji zgłaszają liczbę pasażerów z ostatniego miesiąca w podziale na przejścia graniczne.

W przypadku gdy informacje te są dostępne, wskaźnik ten dzieli się na następujące wskaźniki cząstkowe:

- a) obywatelstwo;
- b) miejsce docelowe: wjazd do strefy Schengen lub wyjazd z niej.

2. Piętnastego dnia każdego miesiąca wszystkie krajowe ośrodki koordynacji zgłaszają:

- a) w podziale na lądowe przejścia graniczne – liczbę pojazdów;
- b) w podziale na morskie przejścia graniczne (porty) – liczbę statków;

c) w podziale na lotnicze przejścia graniczne (porty lotnicze) – liczbę lotów zewnętrznych.

W przypadku gdy informacje te są dostępne, wskaźnik ten dzieli się na miejsce docelowe: wjazd do strefy Schengen lub wyjazd z niej.

4. WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE PRZEMYTU TOWARÓW

4.1. Środki odurzające

Przypadki zajęcia środków odurzających dzieli się na następujące kategorie:

- 1) marihuana;
- 2) heroina;
- 3) inne opioidy;
- 4) kokaina;
- 5) stymulanty z grupy amfetamin (w tym amfetamina i metamfetamina);
- 6) MDMA (ekstazy);
- 7) nowe substancje psychoaktywne;
- 8) inne niedozwolone środki odurzające.

Piętnastego dnia każdego miesiąca dla każdego odcinka granicy wszystkie krajowe ośrodki koordynacji zgłaszają w odniesieniu do ostatniego miesiąca:

- a) całkowitą zajętą ilość w podziale na kategorie;
- b) liczbę przypadków zajęcia w podziale na kategorie;
- c) podział na źródła pochodzenia, jeżeli je ustalono;
- d) podział na pochodzenie, jeżeli je ustalono;
- e) podział na miejsca docelowe (wjazd do strefy Schengen lub wyjazd z niej bądź nieznane) w podziale na kategorie;
- f) podział na rodzaje działań z zakresu kontroli granicznej (ochrona granicy lub odprawa graniczna na przejściu granicznym) oraz w podziale na kategorie;
- g) organ krajowy, który wykrył środki odurzające;
- h) całkowitą liczbę zatrzymanych sprawców;
- i) wartość zajętych substancji.

4.2. Handel pojazdami

Przypadki handlu pojazdami dzieli się na następujące kategorie:

- 1) skradzione samochody osobowe;
- 2) skradzione samochody dostawcze;
- 3) skradzione samochody ciężarowe;
- 4) skradzione maszyny budowlane i rolnicze;
- 5) inne skradzione pojazdy;
- 6) skradzione części do pojazdów;
- 7) sfalszowane dowody rejestracyjne pojazdów.

Piętnastego dnia każdego miesiąca wszystkie krajowe ośrodki koordynacji zgłaszają w odniesieniu do każdego odcinka granicy:

- a) liczbę przypadków zajęcia w podziale na kategorie;
- b) całkowitą zajętą ilość w podziale na kategorie;
- c) podział na źródła pochodzenia, jeżeli je ustalono;
- d) podział na miejsca docelowe (wjazd do strefy Schengen lub wyjazd z niej bądź nieznane) oraz w podziale na kategorie;

- e) podział na rodzaje działań z zakresu kontroli granicznej (ochrona granicy lub odprawa graniczna na przejściu granicznym) w podziale na kategorie;
- f) liczbę zatrzymanych sprawców ogółem.

4.3. Broń i materiały wybuchowe

Wskaźniki dotyczące broni i materiałów wybuchowych dzieli się na następujące kategorie:

1) Broń palna ⁽¹⁾

Broń palną można podzielić na następujące podkategorie w zależności od dostępności:

- a) broń ręczna: rewolwer,
 - b) broń ręczna: pistolet,
 - c) długa broń palna: strzelba,
 - d) długa broń palna: karabin,
 - e) długa broń palna: karabin maszynowy/broń palna w 100 % samoczynna,
 - f) długa broń palna: inne,
 - g) broń artyleryjska (broń przeciwpancerna, wyrzutnie rakiet, moździerz itp.).
- 2) Podstawowe komponenty broni palnej
 - 3) Broń nieśmiercionośna: broń alarmowa i sygnałowa (niemożliwa do przerobienia na broń palną)
 - 4) Broń nieśmiercionośna: broń do airsoft
 - 5) Broń nieśmiercionośna: broń palna pozbawiona cech użytkowych
 - 6) Materiały wybuchowe
 - 7) Amunicja
 - 8) Inne rodzaje broni.

Piętnastego dnia każdego miesiąca wszystkie krajowe ośrodki koordynacji zgłaszają w odniesieniu do każdego odcinka granicy:

- a) liczbę przypadków zajęcia w podziale na kategorie;
- b) całkowitą zajęłą ilość w podziale na kategorie;
- c) podział na źródła pochodzenia, jeżeli je ustalono;
- d) podział na miejsca docelowe (wjazd do strefy Schengen lub wyjazd z niej bądź nieznanne) oraz w podziale na kategorie;
- e) podział na rodzaje działań z zakresu kontroli granicznej (ochrona granicy lub odprawa graniczna na przejściu granicznym) w podziale na kategorie;
- f) podział na rodzaje transportu:
 - 1) kontener;
 - 2) samochód ciężarowy lub dostawczy;
 - 3) samochód osobowy;
 - 4) autobus lub autokar;
 - 5) pociąg;
 - 6) zarobkowy transport lotniczy;
 - 7) lotnictwo ogólne;
 - 8) fracht i paczki pocztowe;
 - 9) pieszo;
- g) organy krajowe, które wykryły broń lub materiały wybuchowe;
- h) liczbę zatrzymanych sprawców ogółem.

⁽¹⁾ W tym broń salutowa i akustyczna, jak również możliwa do przerobienia broń alarmowa i sygnałowa.

4.4. Inne towary

Wskaźniki dotyczące innych towarów można podzielić na następujące kategorie:

- 1) tytoń,
- 2) papierosy,
- 3) alkohol,
- 4) produkty energetyczne (paliwa),
- 5) nielegalny handel dobrami kultury,
- 6) inne towary.

Piętnastego dnia każdego miesiąca wszystkie krajowe ośrodki koordynacji zgłaszają w odniesieniu do każdego odcinka granicy:

- a) liczbę przypadków zajęcia w podziale na kategorie;
- b) całkowitą zajętą ilość w podziale na kategorie;
- c) podział na źródła pochodzenia i kategorie, jeżeli je ustalono;
- d) podział na pochodzenie, jeżeli je ustalono;
- e) podział na miejsca docelowe (wjazd do strefy Schengen lub wyjazd z niej bądź nieznanie) w podziale na kategorie;
- f) podział na rodzaje działań z zakresu kontroli granicznej i na kategorie (odprawa graniczna na przejściu granicznym, ochrona granicy);
- g) organ krajowy, który wykrył towary;
- h) liczbę zatrzymanych sprawców ogółem;
- i) wartość zajętych towarów.

5. WSKAŹNIK DOTYCZĄCY INNYCH PRZESTĘPSTW TRANSGRANICZNYCH

Inne przestępstwa transgraniczne dzieli się na następujące kategorie:

- 1) uprowadzenie małoletniego;
- 2) ataki na personel Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (pracowników organów krajowych lub Agencji) i groźby pod jego adresem;
- 3) porwanie środka transportu;
- 4) inne.

Piętnastego dnia każdego miesiąca wszystkie krajowe ośrodki koordynacji zgłaszają w odniesieniu do każdego odcinka granicy:

- a) liczbę spraw w podziale na kategorie;
- b) podział na rodzaje działań z zakresu kontroli granicznej (odprawa graniczna na przejściu granicznym, ochrona granicy) oraz w podziale na kategorie;
- c) organy krajowe, który wykryły sprawę;
- d) liczbę zatrzymanych sprawców ogółem.

6. INNE WSKAŹNIKI WYNIKAJĄCE ZE ZGŁASZANIA POJEDYNCZYCH ZDARZEŃ

Piętnastego dnia każdego miesiąca Agencja ustanawia miesięczne wskaźniki dla każdego odcinka granicy.

Wskaźniki te obejmują:

- 1) przypadki niedozwolonego przekraczania granicy wynikające ze zgłoszeń pojedynczych zdarzeń, o których mowa w załączniku 2 pkt 1;
- 2) akcje poszukiwawczo-ratownicze wynikające ze zgłoszeń pojedynczych zdarzeń, o których mowa w załączniku 2 pkt 8;

- 3) ułatwianie nielegalnego wjazdu i pobytu oraz handel ludźmi na podstawie zgłoszeń pojedynczych zdarzeń, o których mowa w załączniku 2 pkt 2;
- 4) przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów wynikające ze zgłoszeń pojedynczych zdarzeń, o których mowa w załączniku 2 pkt 4.

Agencja może ustanowić inne wskaźniki na podstawie dostępnych informacji, które są uznawane za istotne dla analizy ryzyka lub znajomości sytuacji.

ZAŁĄCZNIK 2

Przypadki zgłaszania pojedynczych zdarzeń i odpowiadające im informacje

Zgłaszanie pojedynczych zdarzeń w EUROSUR-ze polega na łączeniu elementów informacji wymienionych poniżej, które pomagają opisać sytuację na granicach zewnętrznych UE.

Pierwsze zgłoszenie zawiera zbiór informacji zgromadzonych w celu wywołania pierwszej reakcji. Na podstawie tego pierwszego zgłoszenia poszczególne strony EUROSUR-u dążą do uzupełnienia tych informacji, jak przewidziano w niniejszym załączniku.

1. ZGŁASZANIE POJEDYNCZYCH ZDARZEŃ ZWIĄZANYCH Z NIEDOZWOLONYM PRZEKRACZANIEM GRANICY LUB PODEJRZEŃ DOTYCZĄCYCH PRÓBY NIEDOZWOLONEGO PRZEKROCZENIA GRANICY

Krajowy ośrodek koordynacji zgłasza każde zdarzenie związane z niedozwolonym przekraczaniem granicy. Zgłoszenie dotyczące niedozwolonego przekroczenia granicy może być powiązane z ułatwianiem nielegalnego wjazdu i pobytu lub handlem ludźmi, jak określono w pkt 2, i z akcją poszukiwawczo-ratowniczą zgodnie z pkt 8.

Pierwsze zgłoszenie dotyczące zdarzenia należy przesłać w ciągu 24 godzin po wykryciu zdarzenia.

Wytwórcy i właściciele dokładają wszelkich starań, aby zgłosić następujące informacje w zależności od dostępności.

1.1. Rodzaj zdarzenia

- a) próba nielegalnego przekroczenia granicy lub faktyczne nielegalne przekroczenie granicy;
- b) przekroczenie jawne lub potajemne.

1.2. Okoliczności zdarzenia

- a) czas i miejsce;
- b) miejsce docelowe (wjazd do strefy Schengen lub wyjazd z niej bądź nieznanne);
- c) ostatnie państwo wejścia na statek lub pokład (ma zastosowanie wyłącznie do wjazdu na morskich i powietrznych odcinkach granicy w portach i portach lotniczych);
- d) kraj docelowy;
- e) cel nielegalnego przekroczenia granicy;
- f) okoliczności wykrycia:
 - 1) w czasie odprawy granicznej na przejściu granicznym;
 - 2) podczas operacji ochrony granicy;
 - 3) inne (wtórne przemieszczanie się, strefa przedgraniczna);
- g) próby ukrycia się przed kontrolą graniczną;
- h) środek transportu:
 - 1) lot (zgłoszenie dotyczące lotu jest powiązane ze zgłoszeniem przewidzianym w pkt 7);
 - 2) statek (zgłoszenie dotyczące statku jest powiązane ze zgłoszeniem przewidzianym w pkt 1 lub z akcją poszukiwawczo-ratowniczą, o której mowa w pkt 6);
 - 3) kontener;
 - 4) samochód ciężarowy lub dostawczy;
 - 5) samochód osobowy;
 - 6) autobus lub autokar;
 - 7) pociąg;
 - 8) pieszo.

1.3. Osoby zaangażowane

- a) liczba osób zaangażowanych ogółem;
- b) liczba małoletnich;
- c) liczba osób wymagających ochrony międzynarodowej;
- d) podział na narodowości (domniemane/potwierdzone), obywatelstwa;
- e) grupa wiekowa.

2. ZGŁASZANIE POJEDYNCZYCH ZDARZEŃ ZWIĄZANYCH Z UŁATWIANIEM NIELEGALNEGO WJAZDU I POBYTU LUB HANDLEM LUDŹMI BĄDŹ PODEJRZEŃ DOTYCZĄCYCH PRÓB UŁATWIANIA NIELEGALNEGO WJAZDU I POBYTU LUB HANDLU LUDŹMI

Krajowy ośrodek koordynacji zgłasza wszelkie zdarzenia związane z ułatwianiem nielegalnego wjazdu i pobytu lub handlem ludźmi bądź podejrzenia dotyczące próby ułatwiania nielegalnego wjazdu i pobytu lub podejrzenia dotyczące próby handlu ludźmi.

Pierwsze zgłoszenie dotyczące zdarzenia należy przesłać w ciągu 24 godzin po wykryciu zdarzenia.

Zdarzenie może być powiązane ze zdarzeniem związanym z niedozwolonym przekraczaniem granicy.

Wytwórcy i właściciele dążą do zgłoszenia następujących informacji w zależności od dostępności.

2.1. Rodzaj zdarzenia

- a) ułatwianie nielegalnego wjazdu i pobytu, handel ludźmi;
- b) etap (podejrzenie, usiłowanie, popełnienie).

2.2. Okoliczności zdarzenia

- a) czas i miejsce;
- b) miejsce docelowe (wjazd do strefy Schengen lub wyjazd z niej bądź nieznanne);
- c) okoliczności wykrycia:
 - 1) w czasie odprawy granicznej na przejściu granicznym;
 - 2) podczas operacji ochrony granicy;
 - 3) inne (wtórne przemieszczanie się, strefa przedgraniczna);
- d) środek transportu:
 - 1) lot (zgłoszenie dotyczące lotu jest powiązane ze zgłoszeniem przewidzianym w pkt 7);
 - 2) statek (zgłoszenie dotyczące statku jest powiązane ze zgłoszeniem przewidzianym w pkt 1 lub z akcją poszukiwawczo-ratowniczą, o której mowa w pkt 6);
 - 3) kontener;
 - 4) samochód ciężarowy lub dostawczy;
 - 5) samochód osobowy
 - 6) autobus lub autokar;
 - 7) pociąg;
 - 8) pieszo.

2.3. Sprawcy

- a) liczba osób zaangażowanych ogółem;
- b) grupy wiekowe;
- c) podział na narodowości (domniemane/potwierdzone) i państwa pochodzenia;
- d) forma wykorzystywania (seksualne, do pracy, inne).

2.4. Ofiary (jeżeli zdarzenie nie jest powiązane z niedozwolonym przekraczaniem granicy)

- a) liczba ofiar ogółem;
- b) liczba małoletnich;
- c) liczba małoletnich bez opieki i liczba osób wymagających ochrony międzynarodowej;
- d) podział ofiar na państwa tranzytu;
- e) podział na narodowości (domniemane/potwierdzone) i państwa pochodzenia.

2.5. Motywy i sposób działania

- a) sposób działania;
- b) cel ułatwiania nielegalnego wjazdu i pobytu lub celowego wykorzystywania w przypadku handlu ludźmi.

3. ZGŁASZANIE POJEDYNCZYCH ZDARZEŃ ZWIĄZANYCH Z NIELEGALNYM HANDLEM LUB PODEJRZEŃ DOTYCZĄCYCH USIŁOWANIA NIELEGALNEGO HANDLU TOWARAMI

Oprócz wskaźników, o których mowa w załączniku 1 pkt 4, krajowy ośrodek koordynacji zgłasza pojedyncze zdarzenia nielegalnego handlu lub podejrzenia dotyczące usiłowania nielegalnego handlu towarami w następujących sytuacjach:

- 1) zajęte ilości przekraczają progi określone w załączniku 3;
- 2) nielegalny handel lub podejrzenie dotyczące usiłowania nielegalnego handlu są powiązane z potencjalną działalnością terrorystyczną lub mogłyby stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa Unii lub jej państw członkowskich;
- 3) nielegalny handel lub podejrzenie dotyczące usiłowania nielegalnego handlu wiąże się z reakcją ze strony innych państw członkowskich i Agencji lub ma wpływ na środki kontroli granicznej;
- 4) nielegalny handel lub podejrzenie dotyczące usiłowania nielegalnego handlu towarami jest związane z określonym sposobem działania. W takiej sytuacji zgłoszenia są powiązane z opisującym ją sprawozdaniem z analizy ryzyka;
- 5) zajęcie towarów odbiega od normy i mogłoby wskazywać na nowe schematy przestępstw.

Wytwórcy i właściciele dokładają wszelkich starań, aby zgłosić następujące informacje w zależności od dostępności.

3.1. Rodzaj zdarzenia

Opisując rodzaj zdarzenia, wytwórca korzysta z kategorii i podkategorii określonych w załączniku 1 pkt 4 oraz w stosownych przypadkach jednostek, o których mowa w załączniku 3.

3.2. Okoliczności zdarzenia

- a) czas i miejsce;
- b) miejsce docelowe (wjazd do strefy Schengen lub wyjazd z niej bądź nieznanne);
- c) okoliczności wykrycia:
 - 1) w czasie odprawy granicznej na przejściu granicznym;
 - 2) podczas operacji ochrony granicy;
 - 3) inne (wtórne przemieszczanie się, strefa przedgraniczna);
- d) środek transportu:
 - 1) lot (zgłoszenie dotyczące lotu jest powiązane ze zgłoszeniem przewidzianym w pkt 7);
 - 2) statek (zgłoszenie dotyczące statku jest powiązane ze zgłoszeniem przewidzianym w pkt 1 lub z akcją poszukiwawczo-ratowniczą, o której mowa w pkt 6);
 - 3) kontener;
 - 4) samochód ciężarowy lub dostawczy;
 - 5) samochód osobowy;

- 6) autobus lub autokar;
- 7) pociąg;
- 8) pieszo
- 9) fracht lub paczka pocztowa;
- e) sposób działania lub podejrzewany sposób działania, w tym:
 - 1) rodzaj ukrycia;
 - 2) szczegóły ukrycia.

3.3. Rodzaj towarów

- a) kategoria i podkategoria zgodnie z załącznikiem 1 pkt 4;
- b) ilość (szacunkowa/zajęta);
- c) wartość szacunkowa.

3.4. Osoby zaangażowane

- a) liczba osób zaangażowanych ogółem;
- b) rola danej osoby;
- c) liczba małoletnich;
- d) podział na narodowości (domniemane/potwierdzone).

4. ZGŁASZANIE POJEDYNCZYCH ZDARZEŃ ZWIĄZANYCH Z PRZESTĘPSTWEM PRZECIWKO WIARYGODNOŚCI DOKUMENTÓW

Krajowy ośrodek koordynacji zgłasza każde zdarzenie związane z przestępstwem przeciwko wiarygodności dokumentów lub przestępstwem dotyczącym dokumentów zaobserwowanym podczas operacji z zakresu kontroli granicznej.

Pierwsze zgłoszenie dotyczące zdarzenia należy przesłać w ciągu 24 godzin po wykryciu zdarzenia.

Zdarzenie może być powiązane ze zdarzeniem związanym z niedozwolonym przekraczaniem granicy, ułatwianiem nielegalnego wjazdu i pobytu lub handlem ludźmi, nielegalnym handlem towarami, innymi formami przestępstw transgranicznych.

Wytwórcy i właściciele zgłaszają następujące informacje w zależności od dostępności.

4.1. Rodzaj przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów

4.2. Okoliczności zdarzenia

- a) czas i miejsce;
- b) miejsce docelowe (wjazd do strefy Schengen lub wyjazd z niej bądź nieznanne);
- c) okoliczności wykrycia:
 - 1) w czasie odprawy granicznej na przejściu granicznym;
 - 2) podczas operacji ochrony granicy;
 - 3) inne (wtórne przemieszczanie się, strefa przedgraniczna);

4.3. Informacje na temat osoby

- a) obywatelstwo podane przez osobę;
- b) płeć;
- c) grupa wiekowa.

4.4. Informacje na temat dokumentu

- a) rodzaj i podrodzaj dokumentu (paszport, dowód tożsamości, dokument pobytowy, wiza, stempel graniczny, inny);
- b) obywatelstwo podane w dokumencie;
- c) wykorzystanie dokumentu (przedstawiony, ukryty, nd.);

- d) przejście graniczne wejścia na statek lub pokład;
- e) przejście graniczne tranzytu;
- f) przejście graniczne miejsca docelowego;
- g) chip;
- h) stempel graniczny.

5. ZGŁASZANIE POJEDYNCZYCH ZDARZEŃ ZWIĄZANYCH Z INNYMI FORMAMI PRZESTĘPSTW TRANSGRANICZNYCH

Oprócz wskaźników, o których mowa w załączniku 1 pkt 7, krajowy ośrodek koordynacji zgłasza pojedyncze zdarzenia związane z innym przestępstwem w następujących sytuacjach:

- 1) przestępstwo transgraniczne lub podejrzenie dotyczące usiłowania popełnienia przestępstwa transgranicznego bądź trafienie w bazie danych lub wielkoskalowym systemie informatycznym jest powiązane z potencjalną działalnością terrorystyczną lub mogłoby stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa Unii lub jej państw członkowskich;
- 2) przestępstwo transgraniczne lub podejrzenie dotyczące usiłowania popełnienia przestępstwa transgranicznego bądź trafienie w bazie danych lub wielkoskalowym systemie informatycznym wiąże się z reakcją ze strony innych państw członkowskich i Agencji lub ma wpływ na środki kontroli granicznej;
- 3) przestępstwo transgraniczne lub podejrzenie dotyczące usiłowania popełnienia przestępstwa transgranicznego jest powiązane z określonym sposobem działania. W takiej sytuacji zgłoszenia są powiązane z opisującym ją sprawozdaniem z analizy ryzyka.

Wytwórcy i właściciele dokładają wszelkich starań, aby zgłosić następujące informacje w zależności od dostępności.

5.1. Rodzaj zdarzenia

Opisując rodzaj zdarzeń, wytwórca korzysta z kategorii i podkategorii określonych w załączniku 1 pkt 7.

5.2. Okoliczności zdarzenia

- a) czas i miejsce;
- b) miejsce docelowe (wjazd do strefy Schengen lub wyjazd z niej bądź nieznanne);
- c) okoliczności wykrycia:
 - 1) w czasie odprawy granicznej na przejściu granicznym;
 - 2) podczas operacji ochrony granicy;
 - 3) inne (wtórne przemieszczanie się, strefa przedgraniczna);
- d) środek transportu:
 - 1) lot (zgłoszenie dotyczące lotu jest powiązane ze zgłoszeniem przewidzianym w pkt 7);
 - 2) statek (zgłoszenie dotyczące statku jest powiązane ze zgłoszeniem przewidzianym w pkt 1 lub z akcją poszukiwawczo-ratowniczą, o której mowa w pkt 6);
 - 3) kontener;
 - 4) samochód ciężarowy lub dostawczy;
 - 5) samochód osobowy;
 - 6) autobus lub autokar;
 - 7) pociąg;
 - 8) pieszo
 - 9) fracht lub paczka pocztowa.

5.3. Osoby zaangażowane

- a) liczba osób zaangażowanych ogółem;
- b) rola danej osoby;
- c) liczba małoletnich;
- d) podział na narodowości (domniemane/potwierdzone).

6. ZGŁASZANIE POJEDYNCZYCH ZDARZEŃ ZWIĄZANYCH ZE STATKAMI BĘDĄCYMI PRZEDMIOTEM ZAINTERESOWANIA

Informacje dotyczące statków będących przedmiotem zainteresowania zgłasza się:

- 1) gdy wykryty statek znajduje się na liście zagrożeń, na której umieszczono podejrzane statki – w takiej sytuacji zgłoszenie jest powiązane z odpowiednią listą zagrożeń;
- 2) jeżeli statek uczestniczy w zdarzeniu wymienionym w niniejszym załączniku – w takiej sytuacji zgłoszenie jest powiązane z odpowiednim zdarzeniem;
- 3) ponieważ wytwórca uważa statek za podejrzany – w takiej sytuacji zgłoszenie jest powiązane ze sprawozdaniem z analizy ryzyka.

Pierwsze zgłoszenie dotyczące statku przesyła się w ciągu 24 godzin po pierwszym wykryciu.

Wytwórcy i właściciele dokładają wszelkich starań, aby zgłosić następujące informacje w zależności od dostępności.

6.1. Pozycja i status statku

Informacje na temat pozycji statku będącego przedmiotem zainteresowania obejmują:

- a) czas pomiaru, pozycję i margines niepewności, kurs i prędkość, jeżeli obiekt jest w ruchu;
- b) status statku (silniki wyłączone, wykryty dym, zakotwiczony itp.);
- c) źródło pomiaru lub wykrycia (radar, system pozycjonowania itp.);
- d) wcześniejsze znane pozycje statku przed zdarzeniem.

Wytwórcy, którzy mogą pozyskać informacje o statku, dążą do jak najwcześniejszej aktualizacji jego pozycji, korzystając z dostępnych im źródeł informacji.

Informacje na temat pozycji statku będącego przedmiotem zainteresowania znajdującego się na morzu po jego wykryciu aktualizuje się co najmniej co godzinę.

6.2. Rodzaj statku

Informacje na temat rodzaju statku muszą pomóc w rozróżnieniu:

- a) statku pasażerskiego, żagłówki, jachtu motorowego, statku rybackiego, kontenerowca, masowca, zbiornikowca olejowego, drobnicowca, jednostki szybkiej, morskiej ruchomej platformy wiertniczej, statku specjalnego przeznaczenia;
- b) sposobów użytkowania statku: do pracy zarobkowej lub wypożyczeniu.

6.3. Identyfikatory statku

Informacje na temat identyfikatorów statku obejmują:

- a) banderę;
- b) nazwę statku;
- c) numer Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), numer identyfikatora służby ruchomej morskiej (MMSI) oraz inne wizualne i radiowe identyfikatory stosowane w łączności ze statkiem i do jego opisanie.

6.4. Pasażerowie i ładunek

Informacje na temat pasażerów i ładunku obejmują:

- a) liczbę członków załogi;
- b) podział członków załogi według obywatelstwa;
- c) liczbę pasażerów;
- d) podział pasażerów według obywatelstwa;
- e) rodzaj i ilość/masę ładunku.

7. ZGŁASZANIE POJEDYNCZYCH ZDARZEŃ ZWIĄZANYCH Z LOTAMI ZEWNĘTRZNYMI BĘDĄCYMI PRZEDMIOTEM ZAINTERESOWANIA

Informacje dotyczące lotów zewnętrznych będących przedmiotem zainteresowania zgłasza się:

- 1) gdy wykryty lot znajduje się na liście zagrożeń, na której umieszczono podejrzane loty – w takiej sytuacji zgłoszenie jest powiązane z odpowiednią listą zagrożeń;
- 2) jeżeli lot uczestniczy w zdarzeniu wymienionym w niniejszym załączniku – w takiej sytuacji zgłoszenie jest powiązane z odpowiednim zdarzeniem;
- 3) ponieważ wytwórca uważa statek za podejrzany; w takiej sytuacji zgłoszenie jest powiązane ze sprawozdaniem z analizy ryzyka.

Pierwsze zgłoszenie dotyczące lotu przesyła się w ciągu 24 godzin po pierwszym wykryciu.

Wytwórcy i właściciele dokładają wszelkich starań, aby zgłosić następujące informacje w zależności od dostępności.

7.1. Pozycja statku powietrznego będącego przedmiotem zainteresowania

Informacje na temat pozycji lotu będącego przedmiotem zainteresowania obejmują:

- a) czas pomiaru;
- b) pozycję, w tym wysokość bezwzględną i margines niepewności;
- c) kierunek i prędkość;
- d) źródło pomiaru lub wykrycia (radar, system pozycjonowania itp.).

Wytwórcy, którzy mogą pozyskać informacje o statku powietrznym, dążą do aktualizacji jego pozycji, korzystając z dostępnych im źródeł informacji.

Informacje na temat pozycji statku powietrznego będącego przedmiotem zainteresowania znajdującego się w locie aktualizuje się w czasie zbliżonym do rzeczywistego.

7.2. Rodzaj statku powietrznego będącego przedmiotem zainteresowania

Informacje na temat rodzaju statku powietrznego muszą pomóc w rozróżnieniu między stałopłatem a wiroplatem, silnikiem odrzutowym a śmigłowym, sterowaniem z pokładu a sterowaniem zdalnym oraz obejmować ewentualnie dokładne dane o modelu, jeżeli są dostępne.

7.3. Identyfikatory statku powietrznego

Informacje na temat identyfikatorów statku powietrznego obejmują poszczególne wizualne i radiowe identyfikatory stosowane w łączności ze statkiem powietrznym i do jego opisanie.

7.4. Informacje na temat lotu

Informacje na temat lotu dotyczą:

- a) rodzaju lotu (komercyjny, prywatny, rządowy itp.);
- b) identyfikator lotu, w tym identyfikatory lotu komercyjnego;
- c) miejsce odlotu;
- d) miejsce przeznaczenia;
- e) odesłania do planu lotu.

7.5. Pasażerowie i ładunek

Informacje na temat pasażerów i ładunku obejmują:

- a) liczbę członków załogi;
- b) podział członków załogi według obywatelstwa;
- c) liczbę pasażerów;
- d) podział pasażerów według obywatelstwa;
- e) rodzaj ładunku.

8. ZGŁASZANIE POJEDYNCZYCH ZDARZEŃ ZWIĄZANYCH Z AKCJAMI POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYMI

Krajowy ośrodek koordynacji zgłasza każde zdarzenie związane z akcjami poszukiwawczo-ratowniczymi zgodnie z art. 21.

Zgłoszenie związane z potencjalną akcją poszukiwawczo-ratowniczą obejmuje czas trwania akcji od momentu pierwszego wykrycia statku będącego przedmiotem zainteresowania lub odebrania alarmu o osobach w niebezpieczeństwie na morzu do chwili sfinalizowania procesu przekraczania granicy i zakończenia związanej z nim akcji poszukiwawczo-ratowniczej

Wytwórcy i właściciele dokładają wszelkich starań, aby zgłosić następujące informacje w zależności od dostępności.

8.1. Powiązania ze zgłoszeniem dotyczącym statku znajdującego się w niebezpieczeństwie zgodnie z pkt 6

Zgłoszenie może być powiązane również z innymi statkami będącymi przedmiotem zainteresowania uczestniczącymi w akcji poszukiwawczo-ratowniczej, takimi jak statki matki.

8.2. Zgłaszanie statusu akcji poszukiwawczo-ratowniczej, w tym:

- a) etapu akcji poszukiwawczo-ratowniczej (niepewność, alarm, niebezpieczeństwo, operacja poszukiwawczo-ratownicza w toku, operacja poszukiwawczo-ratownicza zakończona);
- b) właściwego morskiego ratowniczego ośrodka koordynacyjnego;
- c) przewidywanego miejsca zapewnienia bezpieczeństwa lub miejsca zapewnienia bezpieczeństwa po zakończeniu operacji poszukiwawczo-ratowniczej.

8.3. Powiązania ze zgłaszaniem określonym w pkt 1 i w stosownych przypadkach w pkt 2

ZAŁĄCZNIK 3

Progi dotyczące zgłaszania pojedynczych zdarzeń związanych z towarami**1. NIEDOZWOLONE ŚRODKI ODURZAJĄCE**

- 1) marihuana: 10 kg
- 2) heroina: 500 gram
- 3) inne opioidy (np. morfina, opium itp.): 500 gram
- 4) kokaina: 10 kg
- 5) stymulanty z grupy amfetamin (w tym amfetamina i metamfetamina): 100 gram
- 6) MDMA (ekstazy): 5000 tabletek
- 7) nowe substancje psychoaktywne: 500 tabletek lub 100 gram
- 8) inne niedozwolone środki odurzające.

2. BROŃ I MATERIAŁY WYBUCHOWE

- 1) broń palna lub części broni: 15 jednostek
- 2) materiały wybuchowe: 3 kg
- 3) amunicja: 10 000 sztuk.

3. INNE TOWARY

- 1) nieprzerobiony tytoń: 500 kg
 - 2) papierosy: 1 mln sztuk
 - 3) alkohol: 5 000 litrów czystego alkoholu
 - 4) produkty energetyczne (paliwa): 10 000 litrów
 - 5) nielegalny handel dobrami kultury: szacowana wartość powyżej 1 mln EUR.
-